

číslo 10 © VOJVODA/132 p.e.

PATAFYZICKÝ OBČASNÍK

clínamen

20 Kč

varuje

VOLBY SE BLÍŽÍ!

v záplavě jalových předvolebních sloganů
nezapomínejme hesla Otce Ubu:

DREVÍČKA DO UŠÍ A VIDLE NA PFINANCE!

Vzácný případ XYLÓFILE

– vyskytuje se zřídka u některých východních horských kmenů. Dospělý mužský jedinec, u kterého tato deviace propukla, vyhlédnutý klacek, haluz či kmínek zprvu s láskou zdobí a následně náruživě líbá (obr. č. 1.).

Později, když emoce nejsou dřevem náležitě opětovány, nastávají u xylofila dlouhá období depresí (obr. č. 2.), která nepřekonává ani zvýšená konzumace borovičky.

IVO MEDEK KOPANINSKÝ

DIE LIEBE

obsah

Úvodník

Chtělo by se nám plesat a pitvořit se po způsobu těch, kteří v sobě našli dětinské zalíbení a radují se z toho, že ráno v zrcadle či v reflexi skla dopravního prostředku nalezí svůj obraz. Vida, cosi známého a sympatického v cizím světě! Tak jako je milá tvář plná výrostků a nežitů svému majiteli, stejně milé je nám i další číslo Clinamenu. Komu jinému by jeho vydání mělo přinést radost než nám, kteří jsme jej porodili, ošetřili pupeční šňůru, vykoupali je a osušili? Desáté číslo je věnováno především milovníkům historické cyklistiky. Kdo toho ještě nebude mít dost, může si počkat na další číslo, kde cyklisté pokračují ve své divoké jízdě. Kdybychom ještě měli lokomotivu, uspořádáme na počest Alfreda Jarryho závod kolem světa. V Clinamenu jsou pro Vás připraveny další články, ilustrace i kresby. Naši autoři, kreslíři a výtvarníci, spolu s dvěma kanceláři úředníků myslí jen na Vás! Hledáme nové kanceláře, stěhujeme stoly a židle. V pevné jednotě s byrokracií státních orgánů hypertroficky bytíme, abychom zachovali krok s dobou. Nechceme zůstat stranou, jinak nás stát převálcuje.

Věnujte pozornost tomuto varování: V některých letáčích popisujících určitý typ léků je přiloženo varování, které upozorňuje kupujícího na to, že jsou ke koupi i nepravé varianty téhož léku, které ovšem mají daleko k originálu. K tomuto kroku přistupujeme i my, když musíme naše čtenáře upozornit na to, že se mohou setkat s výrobkem, který není totožný s tím, co produkujeme my. Je skutečně pouze jeden opravdový Clinamen, který nemá alternativu. Dostalo se nám informaci, že prý je v Teplicích připravován jakýsi patafyzický časopis, který by mohl odloudit část našich předplatitelů. Musím říci, že se toho vůbec nebojíme, neboť žádné předplatitele nemáme. Pokud v Teplicích chtějí vydávat svůj časopis, snadno jej odlišíte od Clinamenu. Nejde ani tak o název, na který máme samozřejmě ©, ale o obsah. Není možné dělat dva stejné časopisy, aniž by kdo opisoval. O tom, kdo opisuje nemůže být pochyb, je to vždy ten druhý, který opisuje od prvního, ne naopak. Známe jen jeden známý případ, kdy první opisoval od druhého, a jak to dopadlo! Oba neměli napsáno nic! Z Teplic nemáme co opisovat, neboť je naše tvorba původní. Časopis který vzniká v Teplicích se také nebude jmenovat Clinamen, ale PAKO. Pamětníci praví: „To už tady jednou bylo, a jak to dopadlo?“ Nejdříve autoři sami zastavili jeho vydávání, a potom tak ještě jednou pro jistotu učinila policie. Že by obsah tohoto časopisu nebyl v souladu s dobrými mravy? To my zkoumat jistě nebudeme, ale je dobré se nad tím zamyslet. Nyní, když jsme vyřídili nepohodlného soupeře, máme pro Vás jen jednu radu: Čtěte! Čtěte Clinamen!

Lektor Zahlubovač.

Testování náhodné odchylky clinamen
v patafyzickém občasníku Clinamen č. 9
– kde jinde?..... 4

PERO LE KVET

Krátký slovník patafyzického jazyka..... 6

EDUARD VACEK

Devianti, deprivanti..... 10

KAREL ŠEBEK

Básně..... 14

DAN ŠTVERÁK

Kosma a Préza 16

KURÁTOR PROVEDITOR

IVO MEDEK KOPANINSKÝ

Bojová stromová fréza..... 18

MIKA HORÁKOVÁ

Zestručňovaček 21

LEKTOR ZAHLUBOVAČ

Věžnice v oblacích 26

Rozvoj amerického průmyslu
v oboru cyklistiky..... 28

VIKI SHOCK

Potíže s náladovou kočkou..... 30

Obr a Malíček..... 31

DAN ŠTVERÁK

Mrak zapomnění 32

FRANTIŠEK PETR

Telefunken 34

REEVO PLEKT

V kine 35

autentický text:

Vyměním za většít byt
na Malé Straně..... 37

**VYDÁVÁ NAKLADATELSTVÍ
& VYDAVATELSTVÍ **clinamen****
OSAMOCENÁ 439, 160 00 PRAHA 6 - VOKOVICE
redakce: Daniel Štverák – Kurátor Proveditor
Eduard Vacek – Lektor Zahlubovač
Ivo Medek Kopaninský
Viki Shock
číslo registrace mk 6388

**DOPORUČENÁ
CENA: 20 Kč**

Titulní strana:
IVO MEDEK KOPANINSKÝ

Testování náhodné odchylky clinamen v patafyzickém občasniku Clinamen č. 9 - kde jinde?

DEFINICE:

Clinamen je podle Epikura „náhodná odchylka v pohybu atomů časoprostorem, která je příčinou všeho dění na světě.“ Náhodná odchylka clinamen je tedy hybnou silou světa a tvoří vlastní, dynamickou podstatu patafyziky. Z hlediska patafyziky je vše v podstatě stejné, ale nikoli zcela duplicitní či zaměnitelné. Právě tento malý rozdíl, který nazýváme *náhodná odchylka clinamen*, se stal předmětem našeho pokusu.

VÝCHODISKO:

Řeka s modrým obličejem
plyne loukou v zeleném šatu
jemném jako zelené chmýří.
V obdélníkovém cípu nekonečna
ohraňovaném bílou mříží je bílý kříž.
Po diagonále přichází anděl,
klidný a také bílý.
Kříž je zaražen do země
skrz tělo zeleného draka
s růžovým rozeklaným jazykem.
Občas proběhne zelený Pierot metající
přemety.

Bůh je mladý, vlídný a má zelenou svatozář.
Jeho šaty jsou modré.
STROMY JSOU ZELENÉ – NIC VÍČ.

BARVA ČASU

Staří netvoří se smějí pod zelené vousy.
Srdce zůstává červené, modré a fialové.
Tká umělý závoj času z karmazínového
hedvábí.

Jeho stín se omezuje na to, být pouze černý.
Pekelný oheň je jasná krev,
červená hvězdička na modrém nebi se mění
ve svatozář.

Stín černého kříže zrůžoví,
modré nebe zfialoví,
silnice je rovná a bílá.

TO CELÉ V ZELENÉ MLZE

Kříž zrudl,
jen bílá paže se zdá silnicí.
Bůh s modrou svatozáří zjasňuje
nebeskou modř.
Oheň červená jako zlato hvězd
a nestvořeno je pouze bílé roucho
jediné formy,
zrcadlící se v zelené tůni.
ČERVENÉ OBLIČEJE – ČERVENÉ TVÁŘE.

ZOBANA
kresba Pero le Kvet

POPIS:

Pokus proběhl v železné dvoraně Paláce Strojů budoucí neexistující Paříže zalité potopou univerzální Seiny. Patafyzický občasník Clinamen č. 9 byl umístěn na stěny této dvorany. Základní barvy v tubách v břiše malovacího stroje nesou různé změny v textu, které ta nenadálá bestie clinamen – ejakulovala na stěny svého vesmíru, kterými je v našem případě patafyzický občasník Clinamen č. 9. Malovací stroj se (asi náhodnou odchylkou clinamen) nastavil na uspokojivě nízkou úroveň, odpovídající zhruba matematicky definované chybě. Nebylo tak ohroženo vydání patafyzického občasníku Clinamen č. 9, protože následky náhodných odchylek clinamen nebyly očividné. Konečný počet odchylek však není znám, a tak nelze učinit definitivní závěry našeho pokusu. Druhous složkou pokusu bylo odstranění nebezpečí odhalení náhodných odchylek clinamen při pečlivých korekturách. I tomuto nebezpečí, které by mohlo zcela zničit náš pokus, se podařilo úspěšně zabránit Faustrolovskou metodou, matení korektorů špatnými správnými slovy a poté jejich opětovněm nahrazování správnými špatnými výrazy. Pokus se zdařil!

VÝSLEDKY:

Nejvíce zasaženým náhodnou odchylkou clinamen co do množství byl pan Ivo Medek Kopaninský, který prozatím zaznamenal čtyři její výskyty – a to pouze mizením (slova v úvodním textu; kruhu kolem textu „viz obr. č. 1“ v pojednání o drobnomalbě; slova „kvíz“ v nadpisu „Filatelistický kvíz“; a podpisu na úplně poslední straně). Dalším nositelem náhodné odchylky clinamen byl pan Roman Erben, v jehož textu došlo k záměně slova za zcela jiné a náhodná odchylka clinamen zde vytvořila nový text. Zde byla zaznamenána největší emotivní reakce. Ke stejnému jevu došlo v textech pana Leonarda Medka. Zaznamenána poměrně nízká emotivní reakce s poukazem na to, že v souborném knižním vydání zmizel tento text úplně. Patafyzika nám zde demonstruje zcela nečekané projevy náhodné odchylky clinamen. Zvláštním projevem náhodné odchylky clinamen je, že příjemcem reakce na důsledky náhodné odchylky clinamen od dvou výše zmíněných příjemců náhodné odchylky clinamen (tzv. nositelem autorského výtisku) byl nejvýše jmenovaný pan Ivo Medek Kopaninský. Také v mém úvodníku došlo k poskakování čárek mezi jiná slova a zmizení podpisu. Tímto stručným pojenáním považuji bádání o našem pokusu za zahájená.

Prohlašuji všechny emoce, skutky a názory vzniklé tímto pokusem za neužitečné, a tedy plně využité k prohloubení poznání Vědy Věd – patafyziky.

Po provedení pokusu se objevila námitka, že mohl být přerušen před odevzdáním do tiskárny. To by sice bylo možné, ale takovým způsobem probíhají běžná vědecká bádání. Metoda zkoušení „naslepo“ však nezkoumá jevy v jejich celistvosti a poskytuje pouze částečné výsledky. Patafyzika zkoumá podstatu světa ve všech jednotlivostech a zabývá se tedy i následky pokusů, nejen jejich výsledky, jako konvenční vědy.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!

Nelze vyloučit, že náhodná odchylka clinamen se bude projevovat i v dalších číslech patafyzického občasníku Clinamen, a může tak fungovat podobně jako např. prokletí.

**vpracoval
KURÁTOR PROVEDITOR**

PEROLEKVET

Krátky slovník patafyzického jazyka

(kratší ako najkratší slovník
slovenského jazyka)

PATA

1. patafyzika (skrat.)
2. obec na Slovensku (medzi Nitrou a Trnavou)
3. zadná časť chodidla (po trnavsky)

PATAJAZYK

jazykové symboly a prostriedky používajúce sa na opis patafyzických pojmov, javov a vecí

PATASLOVNÍK

slovník obsahujúci výrazy používajúce sa v patajazyku

PATAFYZMUS

patafyzická axioma (kt. je výsledkom patafyzickej logiky)

PATAGRAM

slovná hračka vznikajúca skonzumovaním jedného alebo niekoľkých písmen

PATÁK

všeobecné patafyzické platidlo (akýkoľvek peniaz)

PATASTÁZA

proces šírenia patafyziky po tomto a iných svetoch

PATAMORFÓZA

premena neuvedomeleho patafyzika na uvedomeleho

PATALIZMUS

svetelný úkaz, pri ktorom sa vo vzduchu zjavujú tatko Ubu a mamka Ubula

PATALÍZAČ

najvernejší prívrženec patafyziky (patafyzický fanatik)

PATAZIT

cudzopasník priživujúci sa na patafyzike

PATADOR

zápasník zo sviňodasmi

PATAŠUTIZMUS

spôsob rýchlej prepravy z metafyziky do patafyziky

PATADA

slávnostné podujatie akéhokoľvek charakteru, ktorého vrcholom je Miškovanie mozgov

PATAFUNUS

patafyzický pohreb; pochovávanie patafyzika zo všetkým, čo k tomu patri

PATADELLA

pokrm pripravený zo surových mozgov sviňodasov

PATAMUZIKA

hudba, v kt. je všetko dovolené; neplatia v nej žiadne pravidlá, obmedzenia ani hranice; patamuzikou môžu byť šialené experimenty, rovnako aj humorne-absurdné kompozície či žánrovo neurčiteľné skladby s textami i bez textov

PATAGÓNIA

1. južná časť Južnej Ameriky patriace Argentíne
2. agónia patafyzika (skrat.)

PATAZMRD

patafyzický zmrd (vulg. patamrdoš)

PATALÓG

1. špecialista na patafyziku
2. patafyzický prejav (k niekomu alebo k sebe samému)
3. kartičkový systém patafyzických hesiel

PATAXID

zlučenia vznikajúca pri procese prdenia do éteru

PATALIKA

patafyzická symbolika (skrat.)

PATAMÁDA

nakladené vymiškované mozgy

PATAKORTIKUM

droga spôsobujúca stav patafórie

PATAFÓRIA

patafyzická eufória (skrat.)

PATAHLAD

optický prístroj na zväčšovanie malých vecí a zrovení na zmenšovanie veľkých vecí (podľa potreby)

PATAFIL

človek, kt. duševnou potravou je výlučne patafyzická literatúra

PATASEXUÁL

človek s absolútnou sexuálnou odchýlkou orientujúci sa výlučne na patafyzikov mužského i ženského pohlavia

PATAGENIZÁCIA

postup, kt. je možné dosiahnuť rovnomerné rozmiestnenie uvedomelých patafyzikov na tomto i ostatných svetoch

PATAFÓBIA

chorobný strach z patafyziky

PATABIÓZA

umelé spojenie dvoch patafyzikov na pokusné účely

PATADOXOGRAFIA

zbieranie a spracovávanie patafyzických udalostí

PATAFRÁZA

patafyzické spracovanie cudzej predlohy

PATAFRÉNIA

patafyzická psychóza vyznačujúca sa pestrými nesystematickými bludmi a halucináciami

PATAKOMBA

patafyzické podzemné pohrebisko v tvare špirály

PATARZIA

povznášajúci a očisťujúci účinok z prežitej patafyzickej akcie

PATASKOP

prístroj, kt. je možné vidieť aj neviditeľné

PATAGAMIA

patafyzické spolužitie dvoch alebo viacerých patafyzikov nerovnakého pohlavia

PATABILITA

patafyzická neochvejnosc

PATADOX

jav odporujúci patafyzickej skúsenosti

PATABOLIZMUS

proces patafyzických premien

PATAGOR

patafyzický magor (skrat.)

PATASTROFÁCIA

spôsob komunikácie s neprítomnými osobami alebo vecami

PATALEPSIA

1. stav patafyzickej nepričetnosti
2. choroba spôsobujúca ochrnutie rečového ústrojenstva do takej miery, že človek je schopný komunikovať s okolitým svetom len a len brechaním (príp. štekaním)

PATARCHIA

zriadenie založené na vláde uvedomelých patafyzikov

PATANOSIČ

človek (príp. zviera) prenášajúci patafyziku

PATAXIA

schopnosť komunikovať niekoľkými jazykmi súčasne

PATAFÓN

prístroj umožňujúci dokonalé telepatické spojenie s kýmkoľvek kdekoľvek

PATATENZIA

úbytok patafyzickej slovnej zásoby spôsobený upchávaním pamäťových kanálikov

PATATOMIA

pomalé odumieranie patafyzických buniek v mozgu patafyzika

PATALURGIA

druh výroby patafyzických úžitkových predmetov

PATALÝZA

postup, pomocou kt. je možné nado-
budnúť ubuovský bachor

PATAATAP

zrkadlový obraz

PATASKÉZA

prísne patafyzický spôsob života

PATADROMÁNIA

chorobná túžba po patafyzikoch

PATATONYMIA

porucha spôsobujúca používanie jedine tých slov, kt. majú opačný význam

PATAXÉMIA

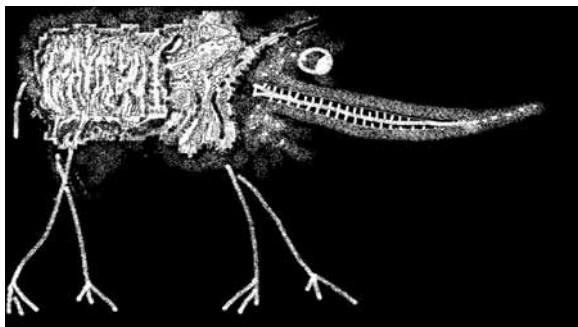
nedostatok patafyzickej príťažlivosti

PATANOMÁLIA

prdová alebo výkalová nepravidelnosť

PATAGRAFIE

chorobná neschopnosť písania vulgárnych slov

Noční mūra

kresba E. Vacek

Svámi neúspěchy se v našich končinách nikdo příliš nechtlubí

O to vzácnější je snímek anonymního paparazziho, zachycující loveckou společnost na zámku v R. Tato, naprosto neschopná se uživit lovem, doslova prožrala polovinu zámku hostitele. Záběr zachycuje moment před závěrečným přípitkem. Jak smutný případ pokračující devastace restituovaných kulturních památek. Bohužel se s takovými příklady budeme v budoucnu setkávat stále častěji, zvláště když odpovědný orgán odstraňuje z jejich postů zasloužilé památkáře s praxí, místo aby se věnoval skutečným problémům například v Národních galeriích.

IVO MEDEK KOPANINSKÝ

© proměně svědků Jehovových

Mně v noci zdál se živý sen. Hlas zvučný jak polnice mi pravil nesmlouvavě: Je třeba sebrat se a vyhledat lid služebný, jenž stojíce ve dvojicích na nároží ulic, třímá v pěstech, tak jako vějíř jest, pamflet Strážná věž a Probudte se, kdež s plytkou nadějí na příchozí pomrkává.

Je třeba k lidu tomu spěšně přistoupit a kázat jim o Ubu Králi: o jeho udatenství a neohroženosti, o znamenitých skutcích jeho. Ubu jest ten, jenž přišel namísto Mesiáše a stanul na místě svatém (kdo čte rozuměj), konajíc všechny mocné skutky své. Jděte a rcete lidu služebnému: Tento jest Ubu. Pravte to nikoli vskrytu, jako zbabělec, ne v příšeří, jako ten jenž se bojí, ale veřejně, bez bázně a hany. Král Ubu, pseudomesiáš, nepřišel, aby spasil mnohé, ale aby naplnil ducha skutky tělesnými, aby vykoupil nás, zbaviv nás věčného břemene – totiž dualismu duše a těla. Neboť kdo má snášet věčný boj duše s tělem, to opakovaně podléhání, tu těla, onehdá zas duše? Ono špatné svědomí, jež přichází bez zřetele na vítěze, aby týralo zmučenou duši či bezbožné tělo? Svědomí, jež řeže a páli, ať učiníme vítězem kteroukoli část svého člověčenství? Proto přišel ten velký sjednotitel, ten Bůh pozivačnosti a věčné nedožranosti, jež slove Ubu. Přišel, aby z útrobu břicha svého smrad vypustil a jednostejným učinil svět.

Hovnajs!

Jděte a rcete lidu služebnému:

Proč věčně někde stojíte jako němí, v rukou archy popsané, proč svými nejistými úsměvy obluzujete,

aniž byste svedli mnohé či nemnohé z cesty jejich? Jděte a číňte skutky těla, služte králi Ubu se srdcem horoucím, tak jako prve jste sloužili, aniž by za Vámi kdo přišel! Což neslyšíte vlivný hlas krále Ubu, jenž pravil hlasem mocným: Hovnajs! Jděte tedy a učíňte, jak bylo řečeno!

Ten, jenž přijít neměl a přeci přišel, si vybral Vás za své služebníky, abyste nečinili tak jako prve! Abyste nestáli na nároží ulic a nenabízeli Strážnou věž a Probudte se! On, král Ubu praví nyní k Vám: Probudte se nyní vy ze svého snu, slezte ze svých strážných věží a pohledte, jak slovo skutkem učiněno jest! Hovnajs všude jest všokol, kam oko dohlédne a ucho doslechne, jen Hovnajs všude jest! Já vůli Vaši a chtění vaše změním ve svůj opak, jen já dám vám to, co nikdo nechtl a čeho jste se nenadáli! Jen já slíbím vám, od čeho každý prchá a přeci utéci nemůže, já sliby své plnit dovedu! Však ptejte se předků svých a zadky vaše vám odpoví. Ted' trubte řítí v tubu a rcete:

Ať žije náš dobrý otec a král Ubu!

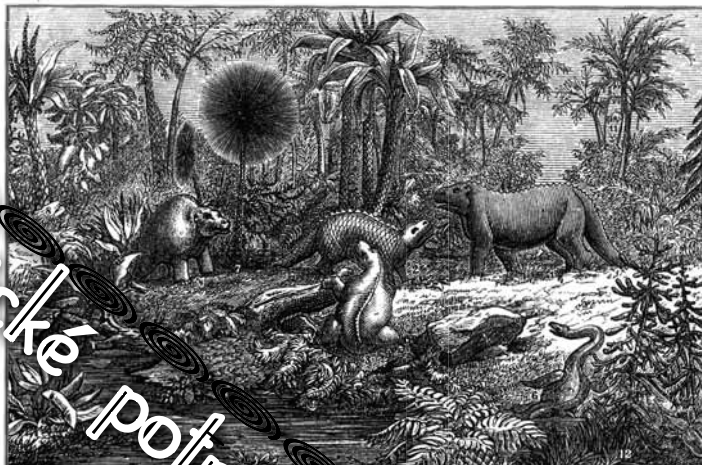
Chór:

Ať žije a bzdí náš otec Ubu, ať má jej lid služebný od nyní až na věčnost jen plnou hubu! Sláva jen Otcí a králi Ubu, to trubte řítí v tubu!

Lid služebný když slova tato slyšel, probudil se ze sna a ze strážné věže spěšně sešel. A shlukl, splynul v jeden šik.

Hovnajs!, ted' volá jeden každý služebník.

LEKTOR ZAHLUBOVAČ

**SBORNÍK
PATAFYZICKÉ
VĚDY**

*EDUARD VACEK
MIROSLAV WANEK
PERO LE KVET
IVO MEDEK KOPANINSKÝ
SVATAVA ANTOŠOVÁ
PAVEL RAJČAN
PETR KURANDA
DANIEL ŠTVERÁK*

*vyjde
v nakladatelství*

clinamen

**Záhada
Lochnessky
objasněna!**

Dlouholetá záhada jezera Lochness je konečně objasněna. Mezinárodnímu týmu pavědců se zároveň podařilo vyřešit problém všech záhadných tvorů na Zemi, kteří dlouho vzbuzovali zájem záhadologů. Tito lidé budou mít konečně klidný spánek - podřezali si pod sebou větév a objekty jejich zájmu již neexistují, nebo brzo zmizí ze světa. Všechny tyto legendární tvory likvidují tyto čtyři diluviální přišery, které přežily na jihoamerických stolových horách a nějak se dostaly dolů.

KURÁTOR PROVEDITOR

PERE AND
MERE
UBU.

edward

vacek

Devianti, deprivanti

Paní učitelka v důchodovém věku šla pomalu parkem a rozhlížela se po lidech. Jako by hledala nějaký důvod, pro který by se s nimi pustila do řeči. Zastavila se u lavičky, na níž seděl muž, který pečlivě, bez zjevného spěchu loupal nožičkem okurek. Slupky kladl spořádaně do připraveného igelitového sáčku. Paní se zálibně podívala na muže a pravila: „Já, pane, když cítím vůni okurky, tak si musím vzpomenout na své dětství na venkově. Chodili jsme s dětmi na pole a trhali jsme tam ty okurky a jedli jsme je ještě zašpiněné od hlíny. Ty okurky hrozně voněly. Kdykoli ucítím okurku, připomene mi to dětství.“

„Tomu rozumím,“ řekl pán nevzrušeně, „to já, když zase vidím pěkné pevné poprsí, tak si vzpomenu na to, že mě má matka pod vlivem nějaké reklamy na produkty z kravského mléka jako kojence předčasně odstavila a násilně přeorientovala na Sunar. To ale pro mě nejsou pěkné vzpomínky na dětství.“ Paní pokývala hlavou a rozhlédla se po někom jiném, s kým by si lépe pohovořila. „Chcete kousnout?“ volal za ní muž, ale ona jen mávla rukou, aniž by se k němu otočila. Co kdyby chtěl na oplátku přiložit ústa k jejímu ňadru? I když, to asi už ne, uklidnila svoji mysl, když si uvědomila realitu života v souvislosti s plynutím času. Muž, kterého taková myšlenka nenapadla ani na vteřinu, dojedl okurku a zbytky spořádaně vyhodil do blízkého koše na odpadky. Stará paní v něm evokovala sobeckou myšlenku na to, že někteří lidé by chtěli kecat, že hledají někoho, kdo by nastavil své uši k cizím použitím. Měl za to, že nejvíc se potřebují slyšet důchodci a mladé maminy s malými dětmi, ti, kteří mají málo příležitostí k hovorum. Zvedl se z lavičky a utřel si ruce do kapesníku. Naslouchat nechce nikdo, ale vykecat se všichni. Dříve tomu účelu sloužily zpovědnice, dnes lidé ochotní napnout své uši. To já ale nejsem, řekl si spokojeně a zamířil k náměstí bíří Synků.

Ze schodiště památníku horších časů nad lavičkou se ozvalo cválání ženských podpatků „Ty se, holka, ale lepšíš, už jsi zase mrštná jako ještěrka,“ pochválil penzista o půl století mladší manželku, která mu vbíhala do náruče po mramorových schodech do Svatoslavovy ulice. „To už budeš zase brzo litat na koloběžce jako ta trapajda Štěpánová po Hradě!“ „Teď mám zase jiný problém,“ volala mu manželka v ústretu. „Ale co, tak povídej, neboť jak pravil vousatý klasik, člověka potěší, když uslyší o cizím neštěstí, a jiná zpráva to jistě nebude.“ „Já jsem ale tvoje vlastní neštěstí,“ připomenula mu dobrácky jeho manželka. Penzista se krátce zamyslel a pravil tichým hlasem: „To máš asi pravdu, ale už mě nenapínej na skřípeč a řekni, kde tě zase co bolí.“

„Tož se na to, tatko posadíme, neboť to bude vypadat jako přednáška.“ Oba usedli doprostřed lavičky na místo, které bylo vyhráté zadkem muže, který tu před chvílí loupal okurku. Usedli čelem k zelenému domu, aby viděli, zda se nebude vracet z mejdanu od Pawlowské deprivant Viewegh. Brzy k nim přisedla polohluchá a poloslepá stařena a frivolní bezdomovec. Důchodcova manželka si pod sukní prohrábla hustý klín a spustila: „Zdalipak víš, že zdravou střevní flóru hubí antibiotika, stres, vyčerpanost, kouření, cukr, alkohol, konzervační prostředky a plísně?“ „Nikoliv,“ zavrtěl důchodce záporně hlavou. „Vě stěvě se potom množí hnilobné bakterie a vznikají různé toxické látky hnitím střevního obsahu a vlastním vylučováním mikroorganismů.“ „Fuj,“ komentoval to stručně důchodce. Jak uslyšela baba slovo „fuj“, neodkladně si vyměnila místo s bezdomovcem, aby lépe slyšela na druhé ucho a přítom viděla zdravým okem na dveře Vieweghova domu. Po krátké odmlce způsobené pohybem komparsu, důchodcova žena pokračovala: „Narušuje se vstřebávání živin a jejich syntéza. Ruku v ruce se střevní disbiózou jde většinou i candidová infekce.“ „Co to?“ podivil se důchodce, jak od něj v tomto místě manželka správně očekávala, neboť o takové věci jaktěživ neslyšel. „Je to tak, tatko,“ řekla. „Candida je parazitická kvasinka, která osidluje močové cesty, pohlavní orgány, játra, plíce, trávicí trakt, ústa i jiné orgány.“ „Candidu tam nechci,“ pravil důchodce rozhodně. „Při tomto stavu jako zpuchřelá zeď se rozpadá zábrana mezi krevním i lymfatickým oběhem a střevy.“ Po těchto slovech jeho manželky se blízko na činnovním domě mezi patry ulouplo kus omítky a s rachotem se zřítilo do projíždějícího kočárku s malým dítětem, který pilotovala jeho matka. Řev malého paviána, který se vytrvale domáhal mateřské lásky, rázem ustal. Matka zabraná do mobilování si ani nepovšimla, že kočárek ztěžkl pod kilogramy omítky a důrazně zabrala. „Toxiny spolu s patogenními mikroorganismy, to jest bakteriemi, například enteropatogenní E. coli, houbami a viry, se pak dostávají do celého těla,“ pokračovala významně manželka. Důchodce se v myšlenkách přestal zabývat cizím fakanem a ihned se vrátil k tématu. „Kvasinka Candida vyměšuje jedy, které ničí

buňky, přičemž tělo se brání zánětem, dále chemické deriváty poškozující psychiku a přetěžující imunitní systém, zejména lymfatické uzliny, kde se pak tvoří nádory. Toxické látky se vylučují také kůží, což způsobuje různá její poškození a změny. Zaplavují také mozek a způsobují bolesti hlavy, únavu a depresi. Častými následky zničení střevní mikroflóry jsou zácpa a průjem. Některé přemnožené hnilobné bakterie mohou vyprodukovat histamin způsobující alergie. „Dost už,“ vyskočil důchodce, „ty mě ničíš, ženo. K čemu tento vědecký úvod, řekni mi to rovnou! Máš zácpu, průjem, vytvořil se ti nádor, máš poškozenou psychiku, únavu či depresi?“ „Bolí mě hlava,“ řekla důrazně manželka a otočila svoji hlavu na druhou stranu, aby naznačila nepřekonatelný odpor k manželovu očekávání. „Kecá,“ pravil polohlasitě bezdomovec a zaklonil hlavu za lavičku, aby si s babou mohl vyměnit významný pohled. „Bože můj, zase ten starý problém,“ zaúpěl důchodce. „To aby sis nemyslel, že mě zase budeš večer obtěžovat svými nestoudnými návrhy,“ pravila zavile jeho manželka. „Ale kdo jiný než já? Kdy jindy než teď a kde jinde než zde?“ pravil plačtivě. „Bolí mě hlava,“ opakovala zavile jeho manželka. „Koupíme jogurt s levotočivými bakteriemi a obnovíme střevní flóru,“ sliboval důchodce. „Nasadíme placebo,“ litoval dále, „vytvoříme erotické prostředí,“ sliboval. Erotické prostředí na manželku zabralo. „Erotické prostředí je především prostředím placené lásky,“ odpověděla mu vzrušeně. „Protože jsem v našem domě nejlepší, budeš platit jako mourovatej! Nebo nejsem nejlepší?“ otázala se jej zkoumavě. „Jsi jediná a tedy nejlepší,“ uznal manžel.

Jeho manželka si znovu spokojeně rukou prohrábla kstici pod sukni. Frivolní bezdomovec tiše hvízdnul a kradmo, avšak obdivně se zahleděl na důchodcovu manželku. Zdála se mu však být příliš mladou a pro jeho deviantní vrtochy nezkušenou. Polohluchá a poloslepá baba významně lusklá prsty, když zaslechla vzdálený zvuk veřejí zeleného činžáku. Dveře se otevřely a Viewegh se vypotácel z domu bílý jako křída. „Celou noc psal sračky, teď jde někam na polívku,“ komentoval to bezdomovec. Z blízkého kostela se ozval zvuk zvonu, který zval věřící na církevní potlach. Frivolní bezdomovec by byl rád kostel navštívil, kdyby tam nebyla taková zima a kdyby tam docházející baby nenosily tak nemožně dlouhé sukně. Dlužno ovšem dodat, že bezdomovec nebyl toliko bezdomovcem, ale v souladu se scénářem tohoto dojemného příběhu měl i dvojroli, neboť byl zároveň i gerontofilem. Cítil se být vzrušován sněhově bílými vlasy stařen, jejich vrásčitou kůží a stařeckou pigmentací, stejně jako bezzubými ústy, slibujícími nevidané rozkoše, ale především jejich senilní demencí, která mu umožňovala ve vhodné chvíli ukojit deviaci. Oblíbená věta demontů: „Pane Berka domů, já chci domů...“ jej vždy iniciovala k akci. Jeho aktivity měly vždy stejný scénář: Bedlivě se rozhlédl, uchopil stařenu v pase a zatlačil ji do blízkého průchodu, kde již měl připravený otevřený dekl od kanálu. Stařeny se vždy zpočátku ochotně poddaly tlaku, neboť netušily, co má zlotřilec v plánu. Určitým problémem bylo jen jejich našlapání do relativně úzkého čtvercového otvoru v zemi. Díky kvalitním vysokým botám od firmy Vagabond (které si bezdomovec ukradl na adrese podle reklamy na Rádio 1) a dobře mířeným kopancům však obvykle sestup do podzemí netrval příliš dlouho. Odtud pak bylo relativně snadné hnát babu spletitou sítí podzemní pražské kanalizace, v romantickém prostředí zpěněných saponátů, kde se trpily poletující duhové bubliny ve svitu jeho baterky. V podzemním pelechu, vystlaném bezplatným deníkem Metro pak byl

jeho chůzi na bezbranných stařenách ukojen a bezdomovec dosáhl vrcholu. Po hrůzném činu vždy vystrkoval baby do podzemního bludiště chodeb, kde mnohé bloudí dodnes. Dnes mělo být předmětem jeho sadistického útoku polohluchá, poloslepá stařena, která vzrušovala gerontofilního bezdomovce absencí své zubní protézky. Deviantovi však neprálo štěstí. Ve zhovadilém útoku mu nejprve zabránil nečekaný příchod obou manželů. Kromě toho na rohu nuselské radnice blízko vchodu do jeho podzemí postávala dvojice Svědků Jehovových s prospekty, slibujícími svět bez konfliktů. Takový život by ale zkaženého člověka, jakým byl frivolní bezdomovec, nebyval. Bezdomovec ovšem netušil, že před malou chvílí ukořistili romští sběratelé kovů litinový dekl od kanálu, opřeny v zešérelé chodbě o zeď, a výhodně jej prodali v blízké nákupně druhotných surovin, čímž zabránili zametení stop po chystaném trestném (podle vlastního nurelu nahradě milosrdným) činu, neboť spolu s deklek zmizely zároveň i otisky jejich nemytých pařátů.

Gerontofilní deviant proto vyběhl trapem z lavičky za pišící deviantem a požádal jej alespoň o dvacku na slepičí vývar s rohlíkem, nestoudně naředený vodou v poměru 1:1, jež uvařili pro otrapy, kterým je líto vydat peníze za normální vydatný oběd, v bufetu nedaleko odtud, v Nuselské ulici. Spisovatel, kterému se dnes v noci nedařilo, jej však hrubě odbyl. „Parchant jeden, takových praců vydělá na blbčích a nekápne z něj ani kačka,“ komentoval situaci rozezlený bezdomovec, kterému nezbylo než si stoupnout do vstupních prostor metra a nabízet kolemjdoucím slátaninu nazvanou Nový prostor. Baba svým zdravým okem bedlivě sledovala scénu, při níž známý spisovatel, který se vetřel do srdcí paní a dívek fingovaným milostným dopisem vylepeným ve vagoněch metra, odmítl oprávněné požadavky bezdomovcovy, bez napětí. „Ten by si nechal pro korunu koleno vrtat,“ řekla polohlasně, ale zádný redaktor deníku Super nebo Blesku nebyl nablízku, aby sdělené nafoukl a odevzdal do redakce k otištění, a nikdo další nevěnoval jejím slovům pozornost...

(z knihy Rozumím svým deviantům – vyšlo v nakladatelství Clinamen)

Návrat středověku do českých lesů

Rázně skoncovat s rozmáhajícím se lesním pychem rozhodl se nejmenovaný potomek slavného feudálního rodu, když v jeho restituovaných polích opět zavedl tělesné tresty. Navzdory tomu, že si jeho lesníci neví rady s přemnoženými medvědy, jakoukoliv pomoc ze strany laické veřejnosti bryskně odmítají a dopadené pytláky na jejich úlovcích nemilosrdně utloukají odvětnými kmínky z nově vysázených smrkových monokultur. Proti této praxi marně protestují aktivisté z Greenpecek, odmítající jakékoliv poškozování lesního porostu. Ve svých protestech jsou podporovány sdružením Jihočeských pramatek, které se obávají následného nedostatku a tudíž podražení vánočních smrků. Jak ale ukazuje publikovaný snímek, na jejich protesty není ani v nejmenším brán zřetel a surová praxe je nadále aplikována na tělech polapených pytláků za cynického doprovodu valdhorny, který má přehlušit poslední nářek nebohých obětí. Poukazy na porušování jejich lidských práv mimořádně ponižujícím způsobem odmítla tisková mluvčí Rurální policie s odůvodněním, že nemohou zasahovat do majetkoprávních operací majitele panství, neboť jsou hájena mezinárodními deklaracemi, jejichž jsme řádnými signatáři.

IVO MEDEK KOPANINSKÝ

<http://slusna-spolecnost.blog.cz/>

Na výše uvedených diskusních stránkách nepřátelé tzv. třetí cesty opět varovně zvedají ukazováček. Nechci vůči nim neuctivě zvedat svůj třetí prst, ale musím říci bez ohledu na mínění stoupenců první a druhé cesty, že třetí cesta, čtvrtá cesta a zejména cesta pátá mě velmi láká svoji rozmanitostí, širokým záběrem, barvou a vůní (rozuměj v duchovním smyslu). To, co předvádí tzv. demokratické společnosti od první světové války až dosud, je hnus a bída v rozmanitých podobách. To mne opravdu neuspokojuje, protože je to vždy jen varianta na drama Alfreda Jarryho Král Ubu. Proč bych to měl volit a podporovat? Pro mne je nejschůdnější tzv. pátá cesta, spočívající v tom, že rovnou zvolím stranu, která má v čele svého volebního lídra (vůdce) Krále Ubu. Že je to fiktivní, nebo literární osoba? Ale nemylte se přátelé, je to osoba stejně životná, jako volební programy stávajících politických stran. Výsledky působení živých bytostí ve vysoké politice (politických stran) vedou ke stejným výsledkům, jako fiktivní působení Krále Ubu: Totiž ke zmaru

a tzv. imbrogliu (rozpadu), což je opak konstrukce. Lhaní politiků je součástí programového vybavení krále Ubu. Zneužívání moci je také součástí image krále Ubu. Tento král je zároveň zbabělcem i hrdinou, stejně jako politikové. Je to „Autorita“ i úplná nula, stejně jako politikové, kteří dovedou zrazovat své voliče na tzv. politickou objednávku. Chcete pokračovat? Raději ne, chápu. Moje představa je taková: Založme politickou stranu Krále Ubu! Bude to zřejmě jediná politická strana, která bude důsledně dodržovat svůj program. Postavíme někde na viditelném místě (nejlépe na místě generalissima Stalina) sochu Alfrédu Jarrymu, jako stvořiteli a pojmenovateli pseudomesiaštví! Nebudeme tam chodit klást věnce, ale budeme se tam přicházet bavit, neboť Král Ubu nás osvobodil od představ a mýtů, které nelze realizovat. Člověk se svým zvířecím tělem podobným praseti se nikdy nepozdvihne nad svoji živočišnou úroveň. Neustále bude chtít vlastnit, ovládat, zvanit do všeho, otravovat život a ničit přírodu. Bude chtít rozhodovat o bytí a nebytí ostatních lidí a všech živočišných druhů.

Pokud má být politika alespoň trochu účinná a smysluplná, musí pouze hledat, najít a instalovat do veřejného života prostředky, které mu v tom zabrání. V tom tkví smysl a účel politiky, a nic víc se nikomu nemůže povést.

Eduard Vacek

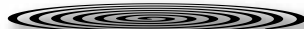

Vandalský atentát na rodný dům Regenta Ubudoxologie pro Slovensko a přilehlé oblasti

Na nalezeném snímku zachytil fotograf okamžik, kdy příslušnice Pomocné stráže rurální policie A. Hromčáková perlustruje sprejerku B. Farbičkarovou. Tato byla zadržena přímo při činu, kdy skoro kompletně zohavila rodný dům věhlasného patafyzika Regenta Ubudoxologie pro Slovensko a přilehlé oblasti výlučně stylizovanými ornamenty, neboť je negramotná. Její malá inteligence jí naštěstí nedovolila pochopit prostý fakt, že absolutní většina sprejerských nápisů je stejně nečitelná. Pokud ano, tak nesmyslného obsahu, postrádající jakékoliv sdělení, takže její negramotnost při tomto počínání by určitě nebyla na závalu. Naprosté dokonání ohavného činu, to jest znešvaření i plochy zábradlí pavlače, zabránila pouze ta okolnost, že pachatelka, jsouc zabrána do svého vandalského počínání nechala si dalším neznámým pachatelem ukrást štafle. Oba přestupky značně navýšily statistiku zločinnosti v básníkově rodném hnízdě.

IVO MEDEK
KOPANINSKÝ

Podobně jako Kjótský protokol by měl fungovat nový projekt Evropské Unie na ekonomické pozdvižení východní Evropy chudých a stále ještě postkomunistických států. Nezaměstnanost, nebo zaměstnanost státních podniků mizivé produktivity, poskytuje lidem neskutečné množství volného času a to dokonce i v zaměstnání. Volné odpoledne je na západě dnes přímo luxus, který se začíná zvolna šířit středovýchodně. Tato masivní poptávka vyvolala otázku, zda by si západoevropané nemohli od svých východních sousedů volný čas koupit.

Pokud by k tomu došlo, poptávka způsobená utrácením těchto peněz by postupně zvyšovala zaměstnanost. Následovně by došlo k obrácení trendu směrem k nákupu volného času z nových přístupujících zemí.

Jsmo připraveni na největší úspěchy v dějinách blahobytu.

Na projekt, který bude tyto návrhy zpracovávat, se nelze než těšit.

KURÁTOR PROVIDITOR

Urychlení integrace

Martinovi Stejskalovi

Karel Šebek

Sedí mi na rameni poslední vrána noci
 sedíš mi na rameni
 jako loutka anděla dětství
 kdy všechno bylo dál a zároveň blíž
 kdy se nám krátily kalhoty

Najít svou paní bídu
 i s ní se dá spát a žít
 najít brýle do snu
 abych tě konečně uviděl
 jak umíráš na řece jitra které už není tak vzdálené

Otče náš rozjetého vlaku do naděje
 milosrdná sestra revolveru
 která o mně všechno ví a nikomu nic nepoví

Je už málem opravdu jaro
 na loukách kvetou naše věčné cigarety
 na loukách kvete náš stesk
 kaluže plné hvězd
 kaluže plné slz a louží

Když jsi nejdál jsi nejbliž
 tenhle verš je poslední kapka noci
 přetékající vínem
 když jsem daleko tak kvetu
 poznat sebe je osudné
 poslední výstřel verše rána

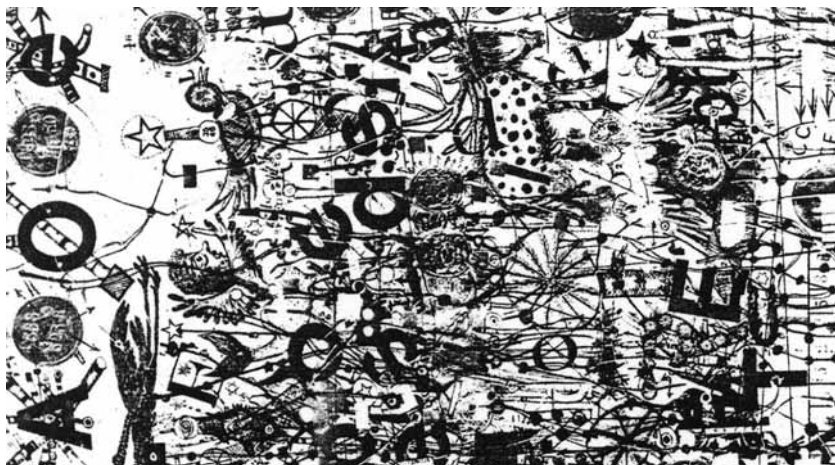
Karel Šebek Benátky nad Jizerou 27. 3. 1992

Škarda hnidákolistá

je podivná květina, asi jako pampeliška, teď asi myslíte, že budu psát blbosti,
 a ono to tak vyloučené není
 sluneční rosa na oknech s trpasličími střevíčky
 šplhám po horách aspoň v dopisech
 v neodeslaných dopisech a restech
 slaných dopisech
 dopisech, jichž jsou plny dopisní schránky a redakce
 neodeslané slané korespondence, hraničící s moři
 náhle jedu na kole
 co se děje?
 někdo píše do novin, jiný stojí u vrat, psát na stroji je určité násilí
 zvlášť když přeskakují písmenka jako šohaji přes oheň
 skákali přes propast v UMPRUMu
 přes propast oblačného nebe jako parašutisté vzlétající vzhůru
 ve dvou vzhůru
 na blankytné rose, šňůře utkané z rosy, jež mne pojí s realitou
 tohoto zabláceného dne
 tenisky a holínky a kedsy
 rána vzduchovkou a z ptáčka se sype peří
 Láda dostává
 otec po mě mrští holínkou
 je krásné ráno, utíkám z domova
 zde přece kvete pšenice, píše pan prezident Havel na omšelém psacím stroji, po stěnách
 jeho pracovny pne se břechán jako Rolling Stones a ona je duha, nikdy první, nikdy druhá,
 je jako ze zlata, vidím ji celou ze zlata jak myje schody a ona jako duha, kapičky rosy
 zrcadlící se v prázdném odpolední.

dan štvorák

Kosma a Préza

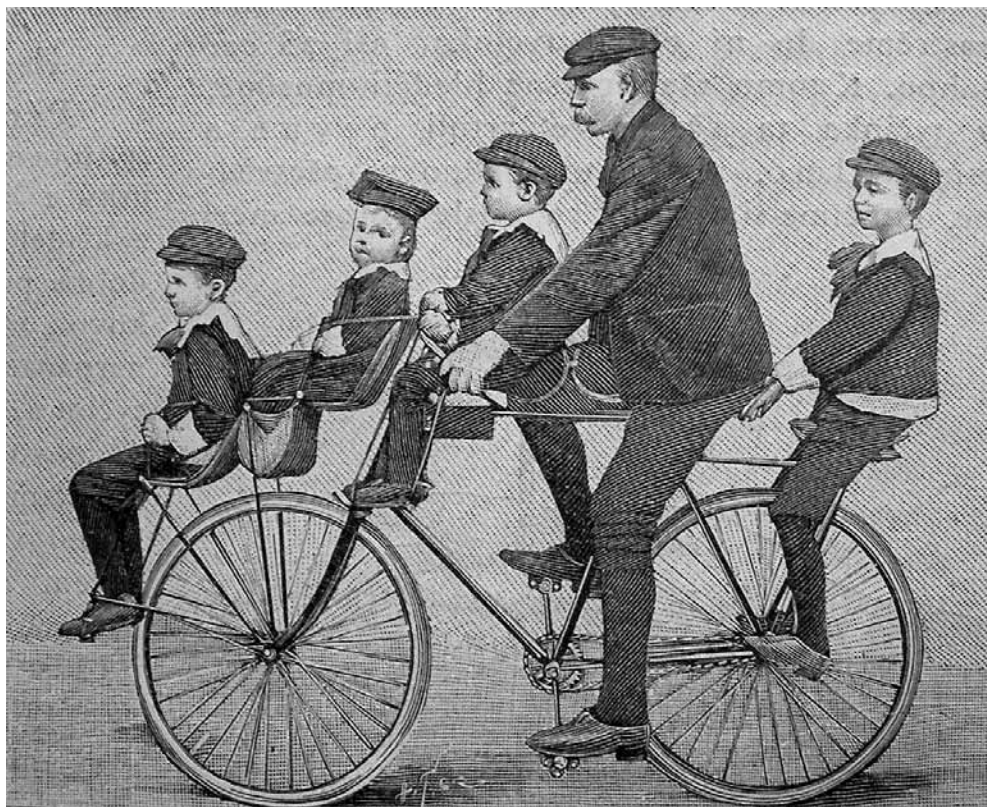
Kosmonaut vystoupil z limuzíny, zvedl ruce nad hlavu a zuřivě zamával. Davy řičely blahem. Kosmonaut hýřil úsměvy, otáčel se, aby byly v doublevizí pěkně vidět reklamy na skafandru. Procházel vyrovnanými kordony nejlepších žáků k tribuně, podával jim ruce a byl jejich bůh. Na scénu vstoupil prezident a s rozesmátým obličejem mával jako kosmonaut. Dvě obří

plazmové obrazovky ukazovaly každého z nich a celé to přenášela doublevize. Kosmonaut ukazoval vesmírnou techniku, dával lidem ochutnat vesmírné jídlo a rozdával dětem vesmírné cigarety. „Spad’ si z Marsu?“ zařval prezident – známý ochránce dětí. „Ty to nevíš?“ rozchechtal se kosmonaut.

Davy na náměstí se hned přidaly. Prezident tam stál a usmíval se jakoby nic.

Počítač našťástí rychle vybral otázku, kterou děti dávaly nejčastěji:

„Jak se sere ve vesmíru?“ objevilo se na levé obrazovce místo prezidenta, o jehož mravnost se pokusily infarktové mdloby. Původní úsměv mu však zůstal, takže vypadal fakt šíleně a dost se kroutil.

„Do vzduchu,“ odpověděl šalamounsky kosmonaut a nikdo nic. Čekání na smích prostoupila trapnost a kosmonautův úsměv se blížil prezidentskému.

Podíval se na obrazovky, ke kterým směřovaly pohledy všech. Něco se zvrtilo.

Právě naskočil zpátky na obrazovku zkroucený prezident s vytrvalým úsměvem. Když si všiml, že je zase vidět, zamával ručičkou. Náměstím otřásl vybuch smíchu jako tuna ekrazitu. Prezidentovi zaskočilo a prudec se rozkašlal. Jeden ochrankář ho praštil do zad a hlava státu flusla kosmonautovi přímo do ksichtu. Davy už řvaly jako smyslů zbavené.

„A co sex?“ nadhodil zlomyslně počítač, pro změnu na kosmonautovu obrazovku.

Prezident to uviděl a než se stačil nadechnout, začal se dusit. Jeho počínání v této slavnostní chvíli bylo tak podivné, že děti začaly šeptandou šířit, že je to nějaký kouzelnický tanec proti nim!

Jak fotbalová vlna zvedají se dětské pěšičky. Nad hlavami některých kluků se objevují praky s pořádnou dvojitou leteckou

gumou – a už na prezidenta dopadají matice jak švestky. Obklopen ochrankou mizí rychle za podiem.

Lidé zase večer vypálí prezidentský palác – letos už počtvrté. Celé město bude mít na opravách další měsíc hladovou zeď. Musí zvolit vhodného kandidáta, který nevydrží ani dva měsíce, jinak by museli pracovat na venkově.

Třeba kosmonauta.

Ze světa sociologie

Nový druh sebeobětování způsobila jedna americká televizní společnost a několik sázkových kanceláří, které se rozhodly sponzorovat Festival Nudné Hudby.

Jedinou podmínkou mecenášů však bylo, že umělecká přehlídka neskončí, dokud některý divák nezemře nudou. Ihned se spustila vlna sázek na jeho jméno. V zájmu udržení ušlechtilého umění se organizátoři nakonec rozhodli jednoho člověka obětovat - vždyť bez mecenášů podporujících kulturu by dnes žádné festivaly nebyly. Protesty veřejnosti utichly, až když sponzoři slíbili zajistit rodinu oběti až do páté generace a zdvojnásobili výhry.

Přímé přenosy této nudné rulety začalo díky masivní reklamě, sledovat mnoho diváků, ale brzy toho zanechali, protože taková nuda byla moc i pro otrlé.

Miliony lidí, kteří si vsadili na vítěze a nejvytrvalejší diváci, se brzy stali účastníky soutěže a přestože nebyli ve hře o výhru, stali se prvními oběťmi těchto sociálních pokusů. Jak jejich počet narůstal, stávala se situace televize neúnosnou. V novinách se psalo, že televize, které umírají diváci nudou, by se měla zakázat. Ředitelství televizní tajné služby se nakonec rozhodlo, že otrávení jednoho z diváků na Festivalu Nudné Hudby zachrání mnoho životů televizních diváků.

Vědecká hypotetika

vypracoval
KURÁTOR PROVIDITOR

Bojová stromová fréza

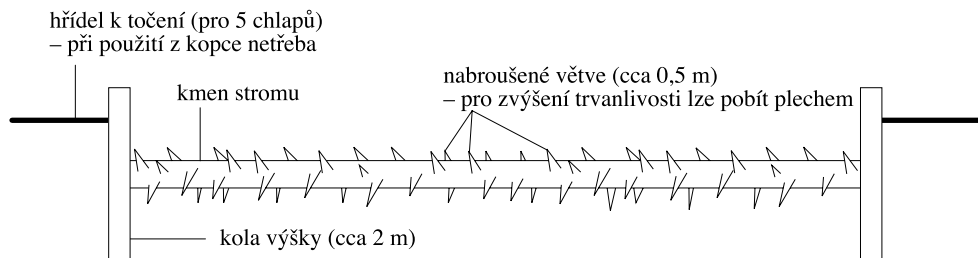
Ihned po vynálezu kola se mohl objevit mohutný válečný prostředek – bojová stromová fréza (dále jen BSF), se širokým potenciálem významně ovlivnit historii bitev v poli i jinde. Tento hypotetický první ničivý bojový stroj je však možné snadno okopírovat, a to mohlo vyústit v pradávne závody ve zbrojení. Tuto domněnku podporuje fakt, že BSF spolehlivě zneškodní pouze jiná BSF. Zjednodušenou verzí bez postraních kol by se dalo úspěšně bránit dobyvatelům hradeb a po svázání jednotlivých kmenů mohlo dojít k prvnímu primitivnímu kobercovému náletu. Pradávné závody ve zbrojení mohly eskalovat tak, že by došlo k rozsáhlému odlesnění a poptávka po rovných kmenech by vedla

Námítka:

Účinnou protizbraní se jeví různé zastavovače – od obyčejných kamenů po mohutné dřevěné radlice, které BSF rozlomí.

Odpověď:

Pokud by došlo k rozlomení BSF, trosky by smetly velké množství bojovníků. Kinetická energie BSF by byla obrovská. BSF zastaví spolehlivě jen jiná BSF!

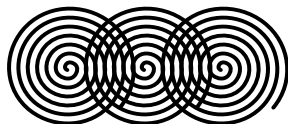
k mnohem dřívějšímu zavedení smrkových monokultur. Tyto lesy by bylo třeba zuřivě bránit před nepřítelem a než by padly do jeho rukou, raději by je obránci vypálili. Masivní odlesnění vede k povodním, které by smetly ty nejmocnější vítězné národy, což by vedlo k dalším válkám o uvolněná území. Větší rozšíření válek na úkor mířů by urychlilo vývoj dalších zbraní a utlumilo lidskost. Dlouhodobé setrvávání v tomto stavu by vedlo mnohem dříve k tzv. světovým válkám. BSF by dokonce mohli za II. svět. války (možná by měla vyšší číslo) použít proti esesáckým rojnicím na horských loukách partyzáni. Přidáním výbušnin by také mohli útočit na lehkou bojovou techniku a v pozdějších komunistických legendách i na tanky.

Námítka 2:

Rytířská čest bojovníků by nedovolila použít BSF pro její jasnou převahu nad osobními bojovými prostředky. Čest v boji byla dříve vlastní i jinak podlým panovníkům.

Odpověď 2:

K zavedení nečestného boje dochází ve chvíli, kdy se objeví prostředky, které ho umožňují.

ilustrace
Sarpa Borwe

Ještě malý příspěvek k existenci BSF a omylů kolem její historie

IVO MEDEK KOPANINSKÝ

Autor jinak pěkného předchozího článku o BSF se hluboce mylí, když se domnívá, že datace jejího vzniku není známa. Naopak ji lze datovat naprosto přesně, navzdory faktu, že jak už to u tak velkých objevů bývá, sehrála zde svou roli náhoda. Vše se událo na počátku II. křížové výpravy. Tato byla již ponaučena problémy I. kruciády, která musela od konečně dosažených bran Jeruzaléma vyslat pomocnou jednotku zpět na mořské pobřeží rozebrat půl tuctu lodí, aby získala vhodné dřevo na stavbu dobývacích strojů. Proto tento materiál druhý křížácký invazní sbor vlekl s sebou již

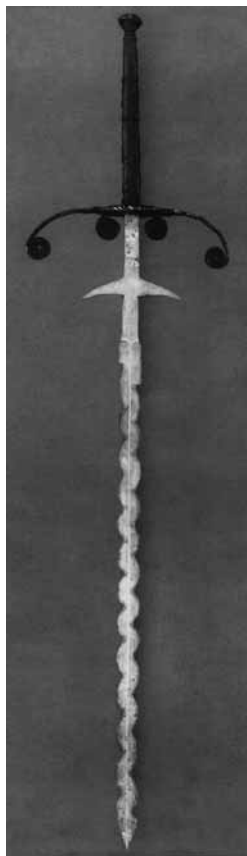
z týlových zásobáren na Kypru. V jeho inventáři nechyběly už ani ostrve, což byly částečně odvětvené kmeny stromů. Z větví však u kmene byly ponechány půl stopy (tehdy střevice či lokte) dlouhé pahýly. Celé zařízení sloužilo jako improvizovaný žebřík ke slézání hradeb. S ním na začátku invaze zaútočili křížáci od moře na

útesy machometánské pevnosti Acca se žalostným výsledkem. Ostatně zde o pár set let později selhala i moderně vybavená Napoleonova armáda na počátku egyptského tažení. Od hradeb obránci odražené ostrve se skutálely po příkrých útesech do nastupujících záloh. Způsobily v nich takový masakr, že Froissard jej ve svých „Pamětech starého křížáka“ naprosto zamlčuje. Raději stránky své knihy zaplňuje pozdějším rozvlácným líčením úmorných bitek o jakýsi mostek v poušti (sic!). Zatajování accského debaklu ale nebylo nic platné, pro jeho přežilé účastníky zůstal nezapomenutelným, hrůzným zážitkem – a idea BSF byla na světě. Francouzští minesengři ji ve svých písničkách roznesli po celé Evropě. Také u nás se zpívalo v dobovém překladu, jehož část pro úplnost uvádíme v dobovém znění:

*Rdy Vtlo dobývajechu
shuodilítv nám ostrvwi
množštw pánuw pobijechu
wszechno bylotj od křwi*

Po tomto začátku později v evropských šarvátkách, konaných často v příznivém prostředí smrkových lesů, se při praktickém užívání konstrukce BSF stále zlepšovala. Pahýly větví byly přístřovány a hlavně ponechávány delší pro zvýšení valivého efektu a švihů úderu.

Autor předchozího článku se však opět mylí, když se domnívá, že proti takto

fotografie ze str. 198

fotografie ze str. 209

vylepšené BSF nebylo obrany. Jako proti každé dokonalejší zbrani byla hledána dokonalejší protizbraň i protitaktika a obojí bylo nalezeno. Byly to tzv. dvoj i jednoruční plamenné meče. Tyto jsou sice v zámeckých zbrojnicích hojně zastoupeny a také vyčerpávající dílo Europäische Hieb – und Stichwaffen (Müller, Kölling, Platow) kde na str. 198 a 209 jsou uváděny (v berlínském vydání 1981) – více méně dalším omylem. Protože se do této znamenité publikace o zbraních vloudilo vlastně nářadí. Toto tvrzení dokládá fakt, že nalezení plamenného meče v reálu či zdokumentované v odborných publikacích jest záležitostí vcelku jednoduchou. Ale je zhola nemožné nalézt dobové vyobrazení jeho praktického užití. Z toho lze vyvodit dva závěry:

- 1) Způsob použití proti BSF byl utajován jako sama existence BSF.
- 2) Toto použití bylo pracnou záležitostí, příslušející spíše čeledi a knechtům, panský stav se zaň hambil a nepřál si být při jeho praktikování zpodobňován.

Obrana proti BSF a její následná likvidace totiž probíhala následovně:

Proti směru útoku BSF se postavilo v řad příslušný počet mečí „plameňáky“ vybavených rytířů. Počet a rozestupy byly stanoveny předpokládanou velikostí očekávané BSF, odvozené z velikosti okolního stromoví. Rozestupy byly stanoveny tak, aby při střetu

hroty BSF útočily do mezer mezi napadenými. Tito drželi obouruč své předimenzované meče plamennými čepelími před sebou, opřeny hrotem proti svahu. Když se na tuto řadu zubatých ocelí BSF dovalila, vlastní rotací se rozřezala na jednotlivé špalky. Tyto pak již záloha vyzbrojená bojovými sekerami, hravě upravila na palivo, vítané pod kotle polních kuchyní. Pro případ, že by kmen BSF byl příliš silný a nestačil se samovolně přeříznout, byly meče před zaštitou opatřeny zarážecími hroty (viz vyobrazení ve jmenované publikaci na str. 198).

Tato poměrně úspěšná taktika likvidace BSF vedla a nutila její uživatele k použití četných strategických překvapení. Častou praxí bylo použití materiálu na BSF z jiného polesí, takže stromoví mělo jiné rozteče větví než na místě vlastního bojiště. To likvidátory BSF vedlo k výměně mečů za ozubené sekery na dlouhých dřevcích, oddalující uživatele od švihajících větví. Vylepšené modely byly vybaveny protihákem k zaseknutí do svahu. (V uvedeném zdroji na str. 249 opět mylně uvedené jako Trabantenglefen). Tato opět účinná inovace vedla uživatele BSF k často zoufalým pokusům. Na závěr připomínám vskutku kuriózní případ, známý jako „Adlergebirský střet“, kdy byla BSF pracně valena zezadu proti svahu stráně do zad jejich likvidátorů a z důvodů utajení zákeřného útoku kvůli utišení nebyla vůbec zbavena jehličnatých částí. Tolik ke zjevným omylům v předchozím článku.

fotografie ze str. 249

Autor jinak vysoce vědecky fundovaného předchozího příspěvku se mýlí v čem se mýlím. V mém článku není ani zmínka o reálné historické existenci BSF, natož pak o přesném datu jejího vynálezu. Až do vzniku předchozího textu patřila k oboru vědecké hypotetiky, kam teď již samozřejmě nepatří.

mířka

horářková

Zestručňováček

Pan Erik si zřídil hospodu. Malou, hezkou, útulnou a ukecanou. Chodilo se tam tlachat. A chlastat. Ne, že by se do ostatních hospod chodilo dělat něco jiného, ale tady se to dělalo líp. Než pan Erik natočil pivo, dozvěděli jste se tolik historek ze života, že jste ani netušili, kolik se toho do půllitru vejde.

A navíc s příslibem zaručených kontaktů, nejméně do senátu, s dobrou mírou, pěnou a slušnou cenou.

Nebyla to klasická hospoda na ožírání s výčepem a sálem. Bylo to souzákoutí. Prostě něco, co vznikne v domě, kde vám sklepy nejprve vykradou a pak obydlí lidičkové, jejichž existenci skutečně vy-citíte. A když si jich sdostatek užijete, pak zjistíte, že mít místo sklepů hospodu je vlastně docela příjemné.

Nálevníci tam chodí jen na čas, a pan Erik dokonce dohlédne na to, aby neblili po domě, neřvali po desáté... A vůbec, je to tak příjemný a hovorný pán, že když po ránu najdete v popelnici opilce, tak ho potichu zasypete odpadky, zaklapnete víko a děkujete panu Erikovi, že ten odvoz komunálu platí za vás.

A to nádherné otevření! Celému domu bylo zdarma špatně nejméně den. Pak se to ještě dalo dokrmit. I po zavíračce.

Když pan Erik je tak hodný... a povídavý...

Inu, tak si pan Erik vykecal hospodu. Malou a útulnou, ve sklepě jednoho, bohužel starého domu. Byl to velice starý, tichý dům, což v centru města nemá být a proto ožil.

Hospoda jela. Každý den bylo narváno. Ceny slušné, míra, jak už bylo řečeno, přijatelná. Štamgasti měli svůj stůl a pan Erik točil, stavěl každému jeho osobní vzdušný zámek a promlouval... Hosté pili, jedli, hovořili, poslouchali, platili... Život se zde ukecával k smrti.

A v jednom souzákoutí starší pán s plačící slečnou hovořil. „Bů!“

„Ale, slečno Renatko,“ ručka ochranitelka si dovolila nenápadně obejmout rámě, aby zjistila, že slečna má opravdu podprsenu.

„Tak si z toho nic nedělejte...“ tlapy, tlapy (kdepak se to asi rozepíná?).

„Bůú,“ slečně Renatce evidentně nebylo do hovoru.

„Ale no tak, máte talent, něco umíte, tak co si dělat hlavu z jedné záležitosti...“ (kruci, sakra, že by vepředu...? ...nějak jsem z toho vypadl, hm).

„Ale když já... Bůú... když já...“ poškyla si slečna Renatka a její éterické tělo zmizelo za kapesníkem. „Tak už neplačte,“ tlapy, tlapy – („otevřít se to vzadu na háček – hurá!“) vždyť znáte všechny ty pomluvy od těch závistivých bab, no tak, rozmažou se vám očička,“ sbíral trpělivost.

Slečna Renatka byla skutečně úplně pitomá. Ale za to, co jí scházelo na hemisférách, bohatě nahrazovaly přednosféry. Těž měla vosí pas a vosí myšlení. To jest neuvěřitelnou schopnost vyrojít se tam, kde bylo možno něco uzobnout. A kolegyně, které sice měly vosí myšlení, ale věk a postavu karety. A byly staré a zlé, a proto plakala.

Pán byl těž starší, ale o to chtivější a proto utěšoval.

„Ale, ale, no ,no. Tak se nabumbejte, bude vám líp,“ zamumlal už docela zoufale.

„Vožereš ji a stejně ji nemáš kde vopichat,“ zazněl mu do ucha skřípavý hlas.

„Já se na chvilku půjdu omluvit,“ zmohla se na kloudné slovo slečna Renatka a v celku rovně odešla od stolu.

„Jde blejt,“ řekl znova hlas.

Pán se rozhlédl, odkud že to přichází a...

Na stole v louži piva dřepěl skřítek. Patrně spíše noční můra, ale protože nebylo po zavíračce, byl to skřítek. Měl na sobě neuvěřitelně (což vzhledem k úkazu byla blbost) špinavé jégrovky na kšandách, na nohou obrovské chlebačky z patek od celozrnného chleba, kol krku motýlka ze slupky od dietních párků, puntikovaného plísni a přes rameno na šňůrce, z nepochopitelných důvodů, roličku toaletního papíru.

„Já tě vidím??!“ vlastně se spíš otázel pán.

„Když není zhasnuto, tak jo,“ řekl skřítek.

„Ale já bych tě vidět neměl!“ vzpouzel se pán.

„Heleď se, mě je putna, jestli mě vidíš, nebo ne, já jsem skřítek a to že na mně zíráš jako absolutní trouba, což skutečně jsi, na věci nic nemění. A kromě toho, jsem skřítek zlý, takže jestli ti bude ještě blbějš, než po tom jabčáku, co ti tady prodali jako archivní víno, do kterého ti pingl ještě plivnul, mě to potěší“ a skřítek se velice odpudivě zakřehnil.

Než se pán vzpamatoval, skřítek zaběhl na záchod a sdělil slečně Renatce, že krom sexu, který stejně za moc stát nebude, ji nic jiného nečeká. Pán už má před důchodem a krom nějaké té pohlavní choroby (což slečna Renatku, i když ji to říkal skřítek, velice urazilo), od ní nic jiného nečeká a dát nemůže, ba ani nechce.

Protože bylo léto, slečna Renatka prchla ze záchodu bez kabátu, rozloučení a zaplacení.

Pán smutně zíral na skřeta, vypil několik panáků a poté, co mu na každý pokus

o konverzaci skřítek řekl, že se to doma provalilo a bude brajgl, pán si ho šel ozkoušet. A byl, tedy brajgl.

Skřítek byl důsledný. Každý večer obešel všechny stoly a každému řekl něco pěkného. Většinou tak pěkného, že hosté toužili si to okamžitě odnést s sebou domů a už nikdy se pro podobný zážitek nevrátit.

Roztouženým mladíkům sdělil, že ač do slečny nalijí zbytek svého kapesného, stejně to bude nanic. Naivkám zase, že pán si pod tím obrovským svetrem stejně chce najít jen jejich kozy. Pro každého měl něco pěkného. Hospoda se vyliďňovala.

Jednou večer si tak pan Erik podpíral svou hlavu nad hosty nepoužitým výčpultem a také spatřil skřítka.

„Kterejpak ty si?“ zeptal se malomyslně, neboť stále nebyl

schopen pochopit, kdo mu z hospody hosty vyhání.

Skřítek smekl obrovské zrzavé tupé, zašoupal chlebačky a představil se: „Já-Zestručňováček.“

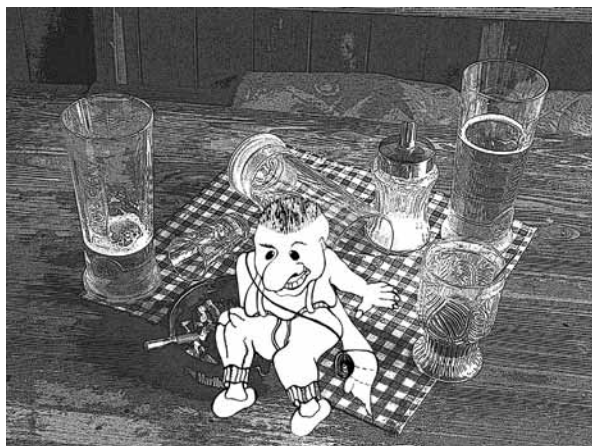
„A kdepak jsi se tady vzal?“ optal se pan Erik z nedostatku jakékoliv konverzace, neboť skřítka těžko můžete chtít něčím ohromit.

„No víš,“ Zestručňováček nikdy nikomu nevykal. „Tady se po staletí nedělo nic, byly tu sklepy, v nich brambory, myši, sem tam nějaký pavouk a uhlí. Myši a pavouci toho moc nenakecaj, brambory tlejou a klíčkovou a uhlí, je prostě uhlí. A ty babky tady, co si ho kupovaly, byly tak hluchý, že to ani těm uhlířům nestálo za to je vokecávat, že je vokrádaj. Nebyl jsem zde zapotřebí. A pak jsi přišel TY. Tvůj bůvolí hlas v tom tichu pavouků a brambor, jemného víření mouroi pod myšími tlapkami a trepkami stafenek, stvořil mne, skřítka Zestručňováčka.“

A budu tady bydlet a zestručňovat všechny kecy, co tady uslyším, protože chci mít klid, a čím dřív si tady ty blběj lidi řeknou, co chtěj, tím dřív vypadnou. „No a já jim to ulehčím,“ dodal a opravdu se zestručnil – zmizel.

Panu Erikovi sklaplo – jako nikdy. Skřítek Zestručňováček se nedal okecat, ani podplatit, neboť neexistující bytost peněz nemá zapotřebí. Ale bohužel byl a zestručňoval.

I poté, co pan Erik, který si odešel pro radu do jiné hospody, se poučen vrátil a rozsypal do každého rohu sůl, omluviv se všem duchům domu... Zestručňováček mu oznámil, že sůl v rohu je mu u ..., tedy ukrašená. Pan Erik se rozplakal a vyhledal kartářku. Ta ho zkasírovala a řekla, že má v domě cosi divného. Tedy patrně se zde kdysi cosi stalo, ale ona s tím, po zaplacení karetého, nic neudělá. Pan Erik vyhledal astrologa. Ten mu, kupodivu, sdělil, že má v domě cosi divného. Jen si asi spletl popisné číslo, ale jinak to sedělo.

ilustrace autorka

Pan Erik vyhledal senzibila. Ten byl hodný, neboť přišel osobně.

„Jak vytáhne virguli, budeš naprosto zbytečně cálovat,“ upozornil pana Erika Zestručňováček.

Človíček senzibil opravdu vyndal cosi roztrpeného a jal se s tím šmejdít po všech koutech souzákoutí – a že jich bylo.

„To máš za každé kout nejmíň pět stováků, a teď ti tady bude trotlovat tak dlouho, dokud budeš mít na to prachy,“ poučil pana Erika skřet.

„A pak ti řekne, že máš přemístit výčep,“ skřet si znuděně strčil špinavý pařátek do šklebu a po celou tu dobu, co senzibil mluvil o geopatogenních zónách, si ho se zájmem dumlal.

Ano, byly tam geopatogenní zóny a dračí žíly. Proti tomu stačilo jen přemístit výčep. No, vlastně překopat v hospodě úplně vše, a když konečně nebylo nic na svém původním místě, hospoda by mohla znovu otevřít.

A v jednom souzákoutí starší paní s mladíkem hovořila.

„Bůů.“

„Ale pane Martine, neberte si to tak...“ a její nově provedená liposukce se obtočila kol páně Martinových vycválných ramen.

„Chce tě vojet a ty to víš, tak začni, ať už to máš za sebou, za ten flek to stojí,“ ozvalo se ze stolu.

„Prosím?“ vyjekla něco už si pamatující dáma.

„Neslyší mě, je totálně sebestřednej,“ ujistil ji skřítek. „Ale to, že tady s tebou dneska byl, rozceká po celém pracovišti...“ skřítek se podrbal na tupě. „A nebude to nic hezkýho,“ zapátral spárkem kdesi v díře po zadním zoubku. „A až se to dozví manželka, tak i když jsi mu ukradená a s milenkou má daleko víc starostí, protože je v jináči, patrně budeš z domu,“ pokýval hlavičkou a se zájmem sledoval, jak se dáma vyječela z hospody.

Pan Erik, ten večer, ze zoufalství vypil i kakaový likér pro dámy, usnul na záchodku pro personál a když se probral, povolal zaklánačku.

Přišla velice impozantní dáma v různobarevných hábitech, cinkající množstvím různých rituálních amuletů, zavěšených na všech možných a patrně i nemožných místech těla.

„Jé, ta je dobrá,“ k páně Erikově radosti se Zestručňováček málem udusil smíchy.

„Teď vyndá jakási vykuřovadla a počará ti celej lokál křídou,“ informoval skřet pana Erika, zatímco se zájmem nakukoval zaklánačce do kabely velikosti slušné ptačí klece.

Madam učinila, jak bylo řečeno a požádala o koňak.

„Hele, baňni ji za zadek a vyraž, ať si ušetříš prachy,“ skřet měl ten den mírumilovnou náladu.

„Je na houby, děsně chlastá a patrně ti tady něco šlohne,“ řekl a spokojeně se natáhl do louže piva na stole.

Pan Erik nedbal, a tak si šel Zestručňováček lehnout.

Ten večer došel koňak, kakaový likér, zelená a ještě cosi, co dokonce nemělo ani vinětu. Pan Erik spal ve výčepu a zaklánačka na záchodcích.

Když se probral, zjistil, že vidí dvakrát, což by nebylo tak zlé, (s tím byl vzhledem k bolavosti hlavy srozuměn), ale že vidí dvakrát skřeta, po tak drahém zaklínání, ho naniho.

„Ty zde?“ těžce odlepil jazyk od patra.

„A co si čekal, vožralo?“ přátelsky se zeptal skřet. „Ty si vážně myslíš, že můžeš skřeta zrušit ňákejma čaramárama na zemi?“ zajímal se Zestručňováček a mezitím mlsal vylitý lógr ze stolu.

„Huhl,“ vzdychl pan Erik.

„Nebo mě snad chceš umlátit fakturama za čarování?“ skřítek pobaveně zastepoval na stole.

Pan Erik se preventivně stáhl pod stůl.

Skřítek chvilku o čemsi vzrušeně debatoval s pavouky v rohu a pak si šel lehnout, zde již více nebylo koho zestručnit.

Dny se posléze vlekly stejně napínavě, jak ve sklepě na brambory. Nikdo nepřicházel, pivo větralo, pan Erik chvilka ma plakal, chlastal a někdy i zvracel. Zestručňováček zmizel.

Jednoho dne se dveře otevřely a dovnitř vnikl host. Pan Erik ze sebe smetl pavučiny, jimi uklidil stůl, postavil před hosta pivo a v předtuše zlych událostí prchl na záchod.

„To pivo je zvětralý,“ upozornil hosta skřet.

„Co je ti do toho, pitomče,“ zavrčel host, vzápětí si všiml skřeta a zaječel „A VENI!!!“

Zestručňováček se změnil v malinkou mýdlovou bublinu a tiše vytéká z lokálu.

Vládnoucí strana to s plněním předvolebních slibů myslí asi skutečně vážně

(Příspěvek je vyveden v nejlepší současné alibistní novinářské češtině)

Jak si možná naši čtenáři dobře pamatují, jedním ze slibů bylo také vyšetření a potrestání dřívějších, naší příslovečně pomalou justici opomíjených, zločinů. Jejich výčet by ale přesáhl technické možnosti našeho nepravidelného periodika. Tím spíše, že pravděpodobně půjde při tomto dalším mytí rukou nejspíše i o řešení již zdánlivě odložených přestupků. Zdá se, že na vyloženu politickou objednávku policie rozkryla část nově položené vozovky u Šebalovic, kde v 8. století našeho letopočtu došlo k dopravní nehodě. Jak snad ukazuje nový nález nádoby u levé nohy kosterního pozůstatku jezce, k pojistné události došlo patrně pod vlivem alkoholu. Podrobnosti výsledků šetření odmítla tisková mluvčí Rurální policie sdělit s odvoláním na údajně neukončenou expertizu kriminalistické laboratoře.

IVO MEDEK KOPANINSKÝ

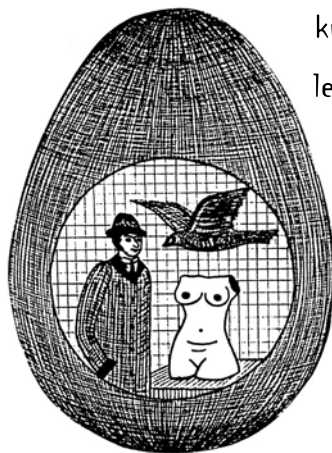
Underground rekordů

Obří vinnou klobásu vyplavilo Labe na neznámém místě.

Guinnessova kniha rekordů (dále jen GKR) je nejdůležitější knihou současnosti. Cílem oficiálních rekordmanů je kromě zápisu do historie a knihy také snaha proniknout do televize. Protože jsme se dosud domnívali, že v televizi by chtěl být každý, přinášejí naše převratné poznatky opravdu nový pohled na svět.

Proti hnutí GKR však vystupují podvrtné skupiny a buňky, které napadají její samotnou podstatu. Překonávají různé rekordy, ale na ústředí to nehlásí. Na internetu zveřejňují své výkony a usvědčují tak oficiální GKR z neplatnosti. Pohnutkou těchto ilegálních rekordmanů je samozřejmě snaha proslavit se přes internet.

KURÁTOR PROVEDITOR

kresba
Pero
le Kvet

Pozoruhodný přístup k poezii

Netradičním způsobem zvýšil kulturu prodeje v předvánočním boomeru řetězec minimarketů, který zavedl prodej výtažku z veršů známého avantgardního básníka V. S., balený v půllitrových plechovkách (obr. 1). Naši degustátoři ověřili, že v této formě jsou surrealistické básně lehce stravitelné i malým dětem, které si po jejich konzumaci počínají skutečně energičtěji. Toho je důkazem obr. č. 2, ukazující nový vzhled kolonie pražských taxikářů, která byla původně realizována ve stylu podnikatelského baroka. Ke změně došlo v závěru literárního večera, který neopatrně a nezodpovědně uspořádala pro své svěřence a jejich malé kamarády ze sousedství vychovatelka M. T. Proti této vznesl státní žalobce obvinění z poškozování cizí věci, zhárství a ohrožování mravní výchovy mládeže. Jak flagrantní důkaz nekulturnosti naší justice! Ten také něme obžalovává pět rakví, zřetelných v dolní polovině snímku. Skrývají ostatky pomocného personálu, který uhynul při obětavém zachraňování majetku milovaných zaměstnavatelů. Tvrzení náčelníka

požárního zboru (na snímku zakroužkovan drží hlídku), že dotyční zachraňovali cennosti majitelů hlavně pro sebe, není doloženo. Jistě není bez zajímavosti, že mladiství provinilci, propuštění po výslechu domů, postavili tamo poetovi improvizovaný pomník.

Psychosport

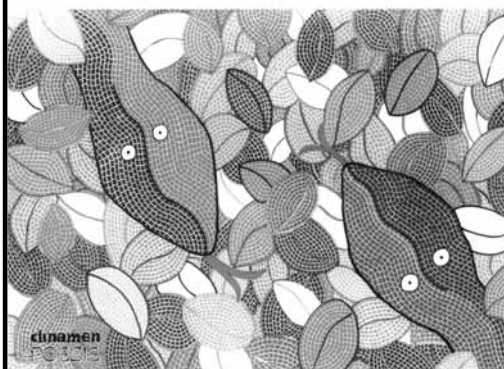
Na XXVII. mistrovství světa ve stíhacímu zvítězil výkonem 3 056 bodů anonymní Malajec, který věří, že americká vláda zatajila zmizení prvního kosmonauta a mimozemšťané ho geneticky zkřížili s první opicí ve vesmíru, která se také nevrátila. Výsledkem je on a proto ho teď chce kdekdo zlikvidovat. Druhý byl reprezentant Spojených států John Crolsky. Věřil že výrobci jednoho krmiva podprahově ovlivňují jeho kočku televizní reklamou, aby jiné značky nežrala.

Až třetí skončil favorizovaný profesor Kompresor, autor teorie nulové variace, ke které dospěl filozofováním. Třpěl nejhlubší beznadějí ze všech účastníků soutěže. Představa, že se už nikdy nic nezmění, je naprosto děsivá. Profesor Kompresor vyvrací teorii, že změna k horšímu je horší, než žádná změna.

KURÁTOR PROVIDITOR

Kámen do voda

Malá antologie české naivní poezie 20. století

vyšlo v nakladatelství
cinamen

Věznice v oblacích

Po Spojených státech amerických, kde využívají jako věznice staré nepotřebné zaoceánské parníky plavící se po oceánech, přišli na myšlenku využít jako věznice v oblacích stará nepotřebná letadla čeští konstruktéři. Hlavním důvodem k rozpracování této myšlenky jsou poměrně časté útoky nebezpečných vězňů z věznic, stejně jako trvalé pokusy pašování nepovolených předmětů do věznic. Myšlenka je založena na geniálním nápadu, že z letiščího letadla není možné uprchnout a není sem ani možné dopravit jakýkoli nepovolený předmět. Pokud vězeň dosáhne nároku na propuštění po odpykání trestu uloženého soudem, má možnost letadlo kdykoli opustit ze zadní plošiny, která je k tomu účelu stále otevřená (samozřejmě bez možnosti revidovat své rozhodnutí). Kromě zvýšení pocitu bezpečnosti společnosti (společnost je zbavena strachu z nebezpečných vězňů) lze od této novinky očekávat stále se snižující počty nebezpečných vězňů. Podařilo se nám získat předběžný nárys konstrukce, který byl již konzultován na generálním ředitelství Vězeňské služby včetně doprovodné legendy.

- Nádrže na pohonné hmoty, které jsou doplňovány v průběhu letu z létajících cisteren
- Vlastní lůžková část, blok společných ubytoven, kde tráví odsouzení většinu svého času.
- Strojní a ovládací část věznice, odkud je objekt řízen prostřednictvím velínu (d).

- Velín a prostor určený pro vedení věznice. Místo, kde se rovněž konají pravidelné ranní porady vedoucích pracovníků věznice
- Samotky (prostor vyhrazený pro vězňe, kteří se dopustili prohřešku proti kázeňskému řádu nebo jinak porušili své povinnosti)
- Součást ubytovny – společenské prostory pro volné chvíle odsouzených
- Fitnes a posilovna (pravá část určená pro odsouzené, levá část pro zaměstnance vězeňské služby)
- Sauna
- Sportoviště s nataženou sítí pro nohejbal
- Běžící pás pro trénování běhu
- Jidelna pro příslušníky vězeňské služby
- Vlastní pekárna a výroba produktů určených k rychlé spotřebě včetně skladových prostorů
- Sklad palivových článků

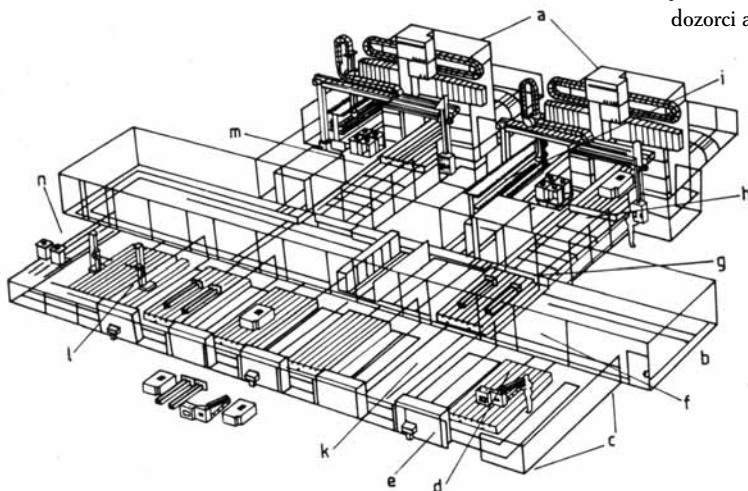
Prostory neoznačené písmeny jsou předmětem utajení, neboť jde o strategická místa projektu.

Nejčastěji pokládaná otázka při konzultaci na GR VS ČR:

Jak se budou v této věznici střídát dozorcí a zaměstnanci VS ČR?

Odpověď:
To jsme zatím ještě neřešili.

LEKTOR ZAHLUBOVÁČ

Dan Štverák

VLK CLOVERU POLY-CATEM

věnováno řádu a pořádku

- zatýkám tě – kámo!
- drž ty ruce, ať je vidím – tati!
- zabavuji vám tento podnik!
- udej své rodiče!
- vaše drzé poznámky jsou protizákonné!
- jestli se jenom podíváte na flašku
 - budete 3 dny blít!
- provozujete nezákonné polohy
 - za trest budete pracovat!
- příkládám vašemu chování skryté pohnutky!
- to nebyla pouliční slavnost, ale demonstrace!
- přeji si, aby lidé jako vy neexistovali!
- dívá se jako by věděl víc než říká!
- chce tady někdo nakládačku?

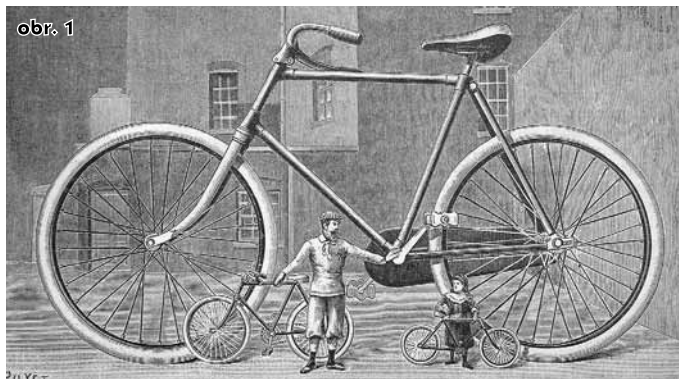

Rozvoj amerického průmyslu v oboru cyklistiky

Mezi nejzávažnější dopravní problémy silniční dopravy osmdesátých let devatenáctého století patřily ve Spojených státech amerických cyklisté. I když se bohužel nedochovaly přesné statistické údaje o dopravních nehodách způsobených provozem cyklistiky na veřejných komunikacích, byli cyklisté zřejmě nejčastějším zdrojem havárií a dopravních nehod. Podle našich informací z roku 1896 musel Federální úřad pro dopravu opakovaně administrativně zasáhnout do extenzivního rozvoje významného odvětví (cyklistického) průmyslu a striktně omezit konstrukční vynalézavost inženýrů. Jen tento úřední postup učinil konec bizarním technickým konstrukcím, které ohrožovaly bezpečnost provozu na komunikacích. V důsledku restriktivních opatření státu se další vývoj oblíbeného lidového dopravního prostředku nadále ubíral již jen konzervativním směrem.

obr. 2

obr. 1

Mezi nejpodivuhodnější výrobky jedné významné firmy pro výrobu jízdních kol v NY patřilo obří kolo, které vzniklo technickým nedopatřením. Konstrukční kancelář právě zakoupila tzv. kreslicí pantograf, který přenašel nákresy strojního inženýra přímo do výrobních plánů. Špatným nastavením převodů nezkušeného mechanika došlo ke zvětšení nákresu, podle něhož v továrně vyrobili extrémně velký a samozřejmě nepoužitelný bicykl. Na jednání dozorčí rady byl odhlasován názor, aby byl tento bicykl využíván nadále v reklamě. Díky omylu se také tento výrobek dostal do Guinesovy knihy rekordů jako největší bicykl na Zemi.

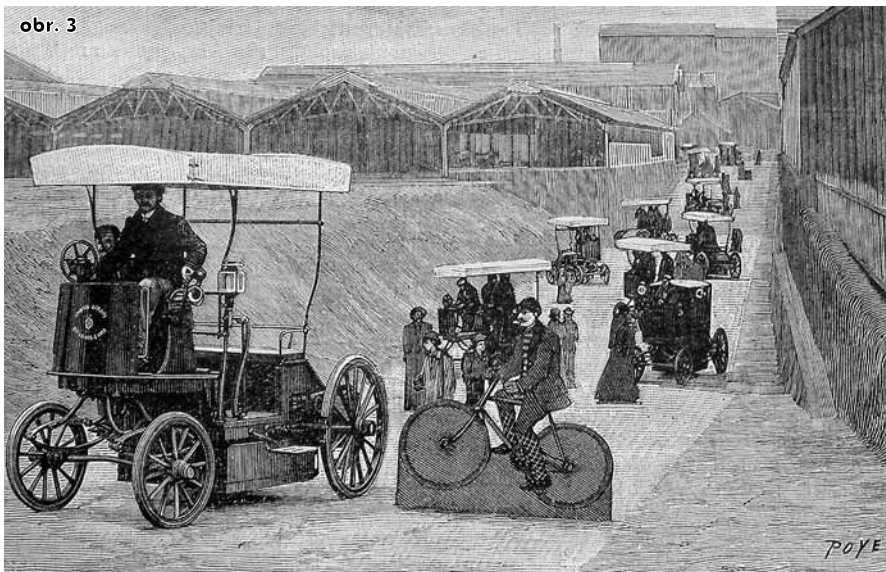
Obr. 1.

Problémy s dopravními předpisy měl majitel loveckého psa, který zaujal na dvousedadlovém modelu čelní místo. Pes zvaný Harry byl prý natolik inteligentní, že na pokyn pána dovedl najít nejkratší cestu domů, nebo naopak do kanceláře, kde Winston Pollack (majitel psa) pracoval. Harry se prý dovedl vyhnout přeplněným ulicím, stejně jako dočasně uzavřeným čtvrtím, kde zuřily černošské nepokoje. W. Pollack si vzpomněl pouze na jednu okolnost, kdy Harry nezvládl situaci. Šlo o toulavou kočku Míci, která způsobila karambol na deváté silnici, kudy Harry s W. Pollackem právě projížděli. Následný součet škod, které předložilo policejní ředitelství W. Pollackovi dotyčného přimělo, aby vyloučil napříště Harryho z uliční dopravy.

Obr. 2.

obr. 3

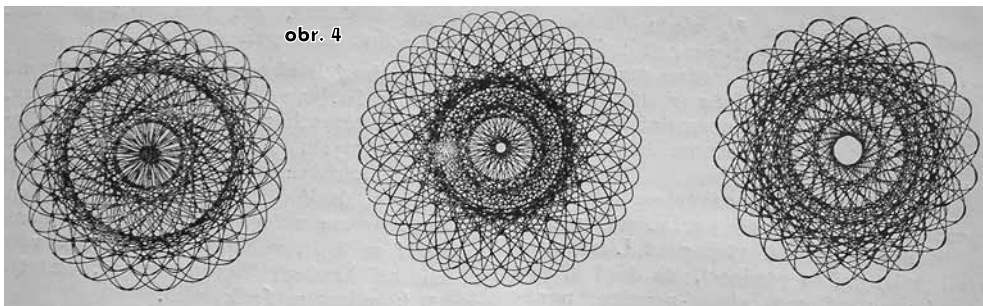

Předpisy pro jízdu na bicyklu, získání osvědčení a provoz v NY byly velmi obtížné. Kromě vykonání ústních zkoušek před speciální komisí šlo také o zkušební projetí zvláštní dráhy na testovacím velodromu, který prý měl tři proměnlivé varianty. Toto opatření bylo zvoleno po velkém korupčním skandálu, kdy byly za úplatu pro vybrané absolventy kursů k dispozici přesné nákresy zkušební trasy, které si zkoušející lehko nastudovali a potom s lehkostí před komisí projeli. Zatímco ústní zkoušky prý nebyly příliš složité, dráhy na velodromu připomínali složité vzory pro háčkování krajky. Teprve na základě kolektivní stížnosti mužských uchazečů o cyklistický řidičský průkaz, kdy bylo zjištěno, že náročné testy jsou schopné složit především ženy – krajčářky, bylo od těchto testů úplně upuštěno. Odvolací komise dospěla k názoru, že šlo zřejmě skutečně o vzory pro háčkování krajky, které se jen omylem dostaly do zkušebních testů. Obr. 3.

Učební dráha pro řidiče vozů i bicyklů byla zpočátku společná. Po několika incidentech a posléze i krvavých konfliktech došlo k úplnému odloučení obou zkušebních tras, kdy byly pro jízdu stojných samohybů bicyklisté nahrazeni kulisami. Přetrvávající nepřátelské postoje řidičů motorových vozidel k bicyklistům (kteří prý dokázali sešlápnutím do pedálů vyvinout větší rychlost než tehdejší motorové automobily) však přetvářala, neboť šaufeři strojů nepřestávali najíždět i do namalovaných kulis zpodobňujících bicyklisty a záměrně jim křížili cestu. Obr. 4.

LEKTOR ZAHLUBOVAČ

obr. 4

viki shock

Potíže s náladovou kočkou

Naše kočka prý spáchala sebevraždu. Alespoň nám to sdělil veterinář. Měli jsme si jí více všimat. Odešel jsem do města zařídit její pohřeb. Ze všech funerálních ústavů mě ale vyhodili, že prý to je pod jejich úroveň. Až jsem měl štěstí u Čiňana. Řekl si o pěkně vysokou částku, což mi ale nevadilo. Hlavně že bude mít Minda pohřeb. Manželka by mi to jinak neodpustila. Jenže ono to není jen tak, pohřbívat v dnešní době kočku. Jeden musí brát

ohled také na nebožtíky, s čímž jsem právě moc nepočítal. Jakmile se ti paznehti dozvěděli o našem úmyslu, shromáždili se před branami hřbitova a nechtěli nás pustit dovnitř. Vysvětloval jsem jim, že kočka bude pohřbena u zdi, kde lehávají pouze sebevrazi, jenže nikdo z nich o tom nechtěl slyšet. Netušil jsem, že mezi nebožtíky existuje rovnost. Vysvětlovali mi, že po smrti je prý jedno, kdo kým byl za života a jak z něj odešel. Ve smrti jsou si všichni bratry a sestrami. Neměl jsem tedy jinou možnost, nežli povolát jezdeckto. To ovšem rozcupovalo drahé nebožtíky na kousky. Neměli si začínat, já je varoval. Mezi rozcupovanými byla i tchýně, která ještě za živa naší kočku přímo nesnášela. Když byla vzpoura nebožtíků potlačena, napadlo mě, že uložíme Mindu k ní. Ženě jsem namluvil, že by si její maminka určitě přála usmířit s naší ubohou kočičkou alespoň po smrti. Naštěstí byla má žena čerstvě otřesena z hrůzného podívané na svou zemřelou a přitom znovu obživlou matku a na její opětovný skon, takže s tím souhlasila. Ještěže je to už za námi. Jen nevím na jak dlouho. Manželka si chce již příští týden pořídit novou kočku. Hlavně aby to zase nebyla nějaká náladová cimprlína, poněvadž další kočičí funus už rozhodně neholdlám zařizovat.

Obr a Malíček (pohádka na dobrou noc pro nehodné dětičky)

Žil, byl kdysi v jednom městě jeden chlapíček s příznačným jménem Malíček. V tom městě žil také bezejmenný obr, který jedl lidi, jak už to tak obři dělávají. Měl v oblíbě hlavně cirkusáky, protože nežli je chytil a sežral, tak se aspoň pobavil jejich nápaditými pokusy o útek. A protože byl Malíček z cirkusácké rodiny, měl na něj obr spadeno. Nejprve ovšem chytil a snědl jeho rodiče. Malíčkův otec byl břichomluvec a jeho matka zase létala na hrazdě. Matku snědl syrovou i s hrazdou, zato otce si pěkně povařil a přitom ho nutil mluvit spálenými vnitřnostmi, což ubožákovi příliš nešlo. Nakonec mu obr utrhl hlavu a poslouchal, zda se budou nadále ozývat nějaké zvuky z břichomluvcova břicha. Když se nic zvláštního neozývalo, přirozeně kromě přirozených

pochodů odumírajícího těla, rozčileně odhodil zbytek trupu kamsi za sebe. Ale jelikož byl stále hladový, pokusil se chytil Malíčka, jenž byl vyučeným akrobatem. Ovšem Malíčka se mu chytil nepodařilo. Ne že by byl hbitější než obr, ale zrovna se prorhla městská hráz, zaplavila ulice, smetla Malíčka do proudu a ten jej odnesl kamsi do neznáma. Obr strašlivě láleřil, ale pak si vzpomněl, že ještě zahlédl nějakou postavičku u šapitó. A opravdu, seděl tam Malíčkův dědeček, kdysi provozující zaměstnání krotitele šelem. Na obra byl však krátký. Ten si Malíčkovu dědečka pěkně osmažil a pak jej s gustem posvačil.

Uběhlo několik měsíců a do vyhlazeného a rozšlapaného města se tajně vrátil Malíček, aby pomstil smrt své rodiny a zahubil obra. Ve světě se totiž od nějakých vzdělanců, kteří uměli číst, doslechl o chlapíkovi, který dokázal oslepit obra a tak to chtěl zkusit také. Jenže netušil, že Polyfémus měl jen jedno oko a že Odysseus nebyl prostoduchý, a to se mu stalo osudným. Malíčkův obr měl oči dvě a rozumu více, než Malíček s celou svou rodinou dohromady, a tak se stalo, že obr Malíčka chytil. Když zjistil, že to je jeho oblíbený cirkusáček, jenž mu chyběl do sbírky kompletního menu, velice se zaradoval a slíbil Malíčkovu slavnostní skon. Pověsil ho na lano za krk na kostelní věž, a to tak šikovně, aby se Malíček neudusil a tam ho krmil a krmil. Tak Malíček visel nad městem a jak se jeho břicho pěknoučce zakulacovalo, tak se mu hezoučky vytahoval krček. A když byl krček už dostatečně dlouhý, obr si dal Malíčka jako delikátní jednohubku místo předkrmu k snídani, a tak mu chutnal, až se po něm nestačil olizovat. Inu, obr je zkrátka obr a na takového si, milé děti, žádný pidimužík jen tak nepřijde. A teď už běžte spinkat. Přeji vám krásné sny.

Miávrinář poslední hybrid - člověk květina!

Dan Štverák

MRAK ZAPOMNĚNÍ

(divadelní hra)

SCÉNA 1 – ZEMNÍ

Na scéně dva muži

A: Čau vole!

(na scénou přichází mrak)

B: Cože?

A: Kdo jste?

B: B?

(hned se diví, co řekl – mrak zahalí nohy herců a pomalu stoupá)

A: A já?

B: Asi A.

A: Nebo C.

B: Nebo B – už si nejsem jistej.

A: Jsme vůbec písmena?

B: Písmena?

A: Jsme?

B: Ne.

(vyděšeně se/sebe prohlížejí)

A: Vidiš mě?

B: Jo – a ty mě?

A: Jasně.

(uf-tře si čelo)

A: (zděšeně) Šáhni na mě.

B: Já se bojím!

(pauza)

(podezřavě) Ty's necejtil svý čelo!

A: Ani to neříkej!

B: Kurva! Taky se tak potíš?

A: (podezřavě) Nemyslíš, že je smrtelný?

B: Spíš posmrtnej!

A: Drž hubu, sakra!

B: Třeba můžem lítat.

(A vylétne z mraku)

A: Mysli na fyziku!

B: Na co?

SCÉNA 2 – VZDUŠNÁ

Vylétnou z mraku úplného zapomnění, který přestane působit a zase spadnou.

A: Mysli na fyziku!

B: Na co?

(vylétnou a spadnou)

A: Na fyziku!

B: Co to je?

(vylétnou a spadnou)

A: Gravitace!

B: Co to je?

(vylétnou a spadnou)

A: Sakra!

(létají nahoru – dolů)

SCÉNA 3 – NEVIDITELNÝ OBR

(akčně vchází C a D)

C: Dribluje s nimi neviditelný obr!

(zhodnotní bryskně situaci)

D: Zastřelím ho!

(Vystřelí celý zásobník do míst předpokládaného obra – a nic! Rozeběhnou se, v mohutném skoku chytí C B a D A. Dopadnou na druhém konci mraku.)

C: Co je vám? (prohlíží si B a A)

D: (vytahuje lékařské přístroje) Jsme Záchranáři Zapomnění.

A+B: Nic nám není.

SCÉNA 4 – VODNÍ

C: Musíme ještě udělat zkoušku vodou.

D: Když se budete mrskat, jste živí.

A: Zdrháme, sou to jenom tupí roboti.

D: Mířím na vás.

C: Budete zachráněni s písemným potvrzením.

/opona/

V Kolumbii způsobila škytávka smrt dvou lidí

Aby ho vyděsil a on přestal škytat, přiložil mu k hlavě revolver.

Policie v karibském přístavu Barranquilla potvrdila, že místní muž nešťastnou náhodou zastřelil svého synovce, když se snažil odpomoci mu od škytání. Aby ho vyděsil a on přestal škytat, přiložil mu k hlavě revolver. Poté, co zbraň studenta omylem střelila do krku, jeho strýc v rozrušení obrátil zbraň proti sobě a spáchal sebevraždu.

Jak uvedla agentura Reuters, incident se stal v neděli večer, když jedenadvacetiletý Daniel Galvan a o 14 let starší Rafael Vargas popíjeli se sousedy. Daniel začal škytat a jeho strýc, který pracoval jako člen ochranky a měl u sebe zbraň, se rozhodl použít starý známý recept, tedy překvapení.

Vytáhl zbraň, namířil ji na Daniela a nešťastnou náhodou vystřelil. Svědek potvrdil, že sice „pili, ale věděli, co se děje.“

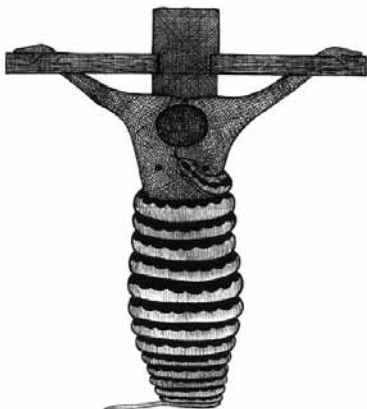
V Kolumbii není náhodná smrt způsobená střelnou zbraní nijak výjimečnou událostí, ale většinou jsou obětmi děti. Tradičně se zde totiž při oslavách střílí do vzduchu a děti stojící opodál bývají přesně v dosahu vracející se kulky, ač vystřelené směrem nahoru.

Z našich výstav

Po zdařilé výstavě Patafyzického Collegia na Křivoklátě v roce 2005 nastal další důvod navštívit výstavní prostory mimo metropoli. Doporučujeme zavítat do známé galerie na jihu Čech. Zde může návštěvník mimo jiné spatřit silně eroticky laděnou sochu „Apotheosa Matky Země“ (na snímku zcela vlevo). Tato je pojednána jako pečlivě vytesaný akt mladé ženy, líbající hrot geologické vrtné soupravy tak náruživě, že jí nezbyvá než osušit dolní polovici těla. Tato určitě pěkná navázání na tradici českobudějovických zemědělských výstav si zajisté zaslouží našeho obdivu. Naopak na snímku vpravo je na podstavci (odborně soklu) instalována zdařilá plastika „Prezidentovy nové šaty“, vhodně připomínající aktuálnost Andersenových pohádek v našem prostředí.

IVO MEDEK KOPANINSKÝ

Posledné pokušenie

Ochutnávač plameňov

kresby Pero le Kvet

LEKTOR ZAHLUBOVAČ

František Petr

TELEFUNKEN

Mozek zíral fascinovaně do magického oka stařícké třílampovky značky TELEFUNKEN. Sledoval, jak citlivě reaguje změnou plochy kruhových výsečí na každé slovo hlasatele. Zpočátku myslel, že jde o sílu hlasu. Pak zjistil, že je to jinak. Přišel na to, že rozhoduje obsah sdělované informace. Čím větší citový náboj, tím větší plocha kruhových výsečí se objevila.

„On má CIT,“ pochopil mozek. „Fakt není jenom změtí součástek... on je živý,“ užasl. Vzápětí objevoval další vlastnosti. Došlo mu, že přijímač ke všemu co říká vlastně ihned zaujímá stanovisko. „On je ROZUMNÝ a také EMPATICKÝ,“ pomyslel si. Teď jej zaujala rychlost a stálost reagování. Nezapomenal žádnou chybu. „On není jenom RYCHLÝ, PRACOVITÝ a NEÚNAVNÝ. On je také absolutně POCTIVÝ a SPOLEHLIVÝ!“ Zamyslel se a na okamžik přestal poslouchat. Hlas radiopřijímače ustoupil do pozadí. Nevnucoval se. „Neuvěřitelné!... On je dokonce POZORNÝ, VLÍDNÝ a TAKTNÍ,“ užasl mozek a jeho obdiv k přístroji vzrostl nad všechny meze. A tak vznikla dvojice: Mozek a rádio značky TELEFUNKEN.

„A co teprve lidé, kteří tenhle zázrak stvořili!“ napadlo mozek. „Vždyť je mohu najít a popovídat si s nimi!“ V té chvíli byl přesvědčen, že učinil největší objev svého života. Na nic už nečekal a vydal se za lidmi. Netušil, kde hledat.

Náhle za sebou uslyšel důvěrně známý hlas. Otočil se. Hlas vycházel z předmětu, který se vůbec nepodobal jeho TELEFUNKENOVÍ. Hned vedle se klátil podobný předmět, právě hovořil a pak hovořili oba současně. To mozek mátl: „...že by se navzájem neposlouchali?“ pomyslel si, ale hned tu myšlenku zavrhnul. „To přece není možné!“ a opět se zaposlouchal do hovoru. „Tohle že jsou lidé?“ uvažoval dále. „Kde ale mají magické oko?“ Chvilí hledal výstupy senzitivních obvodů. „Vynikající, mají dokonce po páru,“ zaradoval se, když uviděl oči – a hned se do nich zadíval. Marně však hledal důvěrně známé výseče. Strnul: „Proč nereagují? ...co to znamená? ...snad nejsou mrtví? ...že by to nebyli lidé?“ Mozek si nevěděl rady. „To nemohou být lidé! Tihle by přece neuměli stvořit mého TELEFUNKENA!“ Mozkův zmatek vrcholil.

Odpoutal pohled od jejich očí a spatřil nápis. Byl na kusu látky a jeden z předmětů měl látku na sobě. HUMANITY FOR LIFE, stálo tam. „Že by to přece byli lidé? To snad ne!“ Mozek byl v šoku. Co se dělo dál, vnímal jak v horečnatém snu.

„Hele, vole, vidíš to? ... Kam to čumíš... támhle! ... Něco na nás zírá...!“

„CO to, hergot, je?“

„Čert ví, nějaký hovno, nebo co...“

„Výser se na to a jdeme... musíme týt bábě zatnout tipec, než se ten její chčipák vrátí, jinak jsme v prdeli!“

„A ty myslíš, že zazpívá?“

„Ještě ráda nám to číslo špitne... Tunel už je připravený... Kviki nám s tím helfnul...“

„Tak padáme... musíme ještě zmáknout mejdan v Atriu... kvůli alibi...“

Otočili se a klátivým krokem odcházeli.

Otočil se i mozek, s jedinou myšlenkou v jediném fungujícím závitě: „Kde je TELEFUNKEN? ... Rychle zpátky!“

Nemohl ho najít. TELEFUNKEN zmizel. S ním i dům, kde žil. Zmizela zahrada, ulice, celá čtvrť. Na jejich místě se rozpínala monstra ze skla a oceli. Okna s tupým leskem, bránící se pohledům dovnitř. Jako oči těch předmětů. Mozek zoufale hledal. Nakonec TELEFUNKENA našel.

Kdybyste ty dva někdy hledali, určitě byste je nakonec našli také. Samozřejmě tam, kde končí nepotřebné věci. Na smetišti, kde jinde. Tisknou se k sobě a objímá je společný strach. Aby je neobjevili lidé. Určitě by je rozdělili.

Mozek fascinovaně zírá do vyhaslého oka svého přítele. Když slyší HUMANITY FOR LIFE, naskakuje mu husí kůže. Oba vzpomínají na Nedělní divadelní večery.

Reevo Plekt

V KINE

Sedím v kine. Oči mám na stopkách, ale namiesto obrazov na plátne vidím len vyškerajúce sa opice v podkolenkách. Nejaký chlapík je úplne groy. Alebo si zo všetkých utahuje a v preoblečení za oranžového pavúka lezie po stenách, pričom si spieva hymnu Klubu osamelých srdc prebodnutých otrávenými šípni zabudnutia.

Tých, čo sedia vzadu dobre nevidím. Sú ticho, lebo sa asi bozkávajú strašne dlhými jazykmi, ponatahovanými na škripcoch v izbách ukryvajúcich neodhalené a netušené tajomstvá.

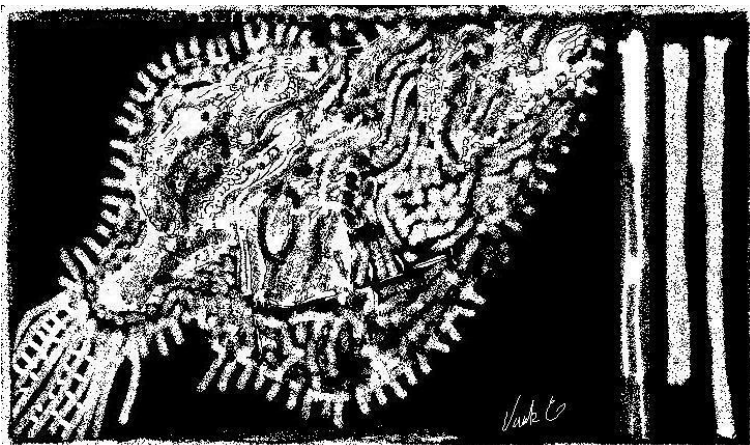
Tých, čo sedia predo mnou vidím dosť dobre. Chrbáty sa im nadúvajú a praskajú, hlavy sa im smiešne kývajú do rytmu tikajúcich stropných hodín, ktoré krvácajú doprostred sály, kde nikto nesedí... Veď kto by už len sedel v kaluži krvi okrem ohnivého papagája v rukaviciach???

Moje ruky prirástli k operadlám: nedokážem nimi vôbec pohnúť. Nieкто mi po nich píše samé oplzlé slová, ktoré ma štekli na nevydržanie. Nedokážem protestovať, lebo mi zdrevel jazyk, ktorý ma teraz ťaží v ústach plných červotočov.

Oči mám stále na stopkách.

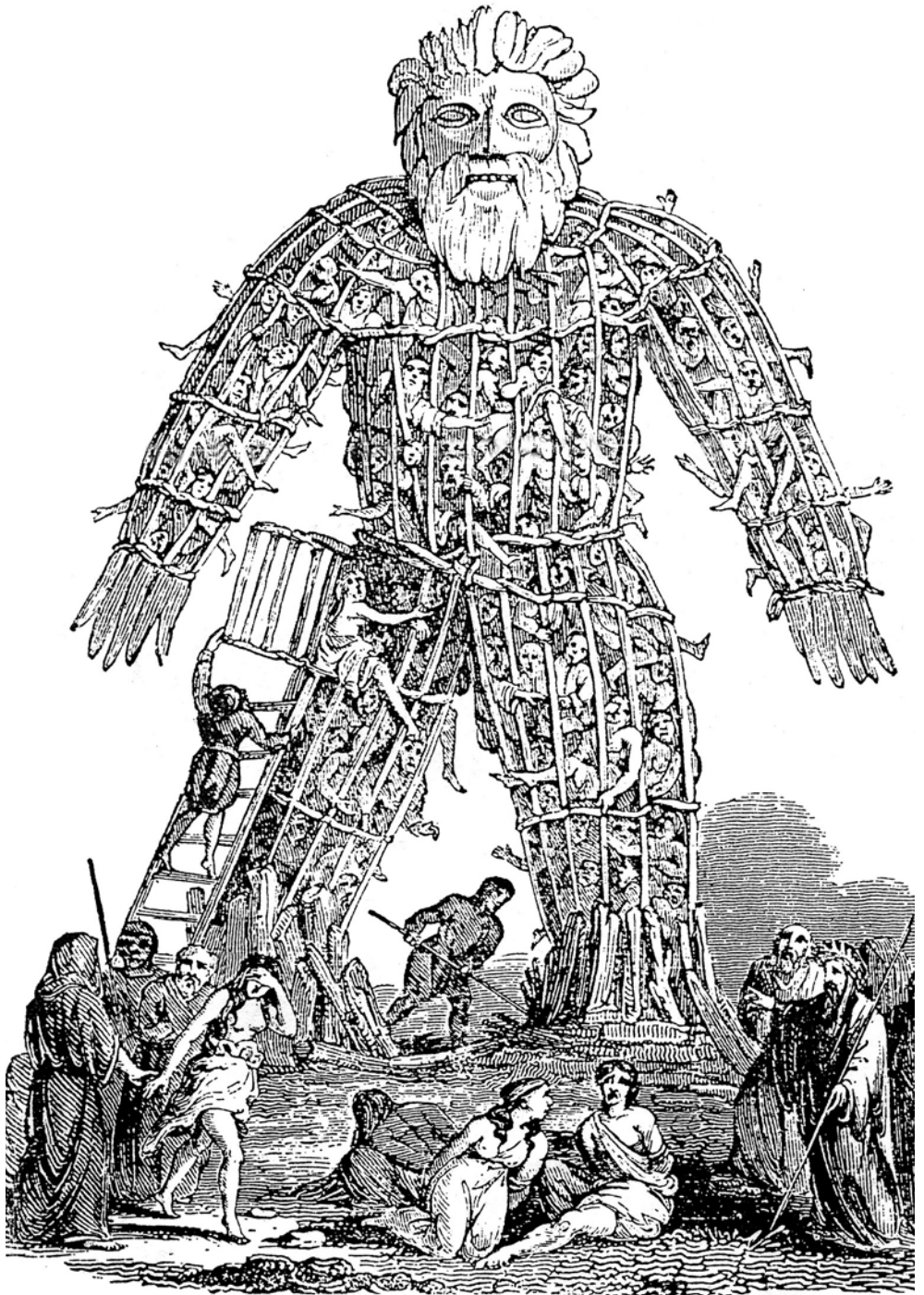
Koniec predstavenia je v nedohľadne.

Chlapík ešte stále lezie po stenách...

Rybí specialita

kresba E. Vacek

Vyměním za větší byt na Malé Straně

dvougaroniéru s kuchyňkou (20, 12, předsín 10 m²) koupelna, WC,

I. kategorie, výtah, II. p., státní dům v centru Prahy 1.

Byt tichý, slunný, v domě samoobsluha a pošta.

tel.: byt 249 140 70, práce 53 08 39

Vážená paní,
úřední záležitosti organizace OH od roku 1980 zneužívají občanská práva pozmených federáčnických, kterých od roku 1945 po bakteriologicko-chemické války, pozůstatek 2. světové války mezinárodní zločinci okupovaných okupační armádou nacionalistickou a fašistickou napáchání na území čs. republiky neuvědomělý nevzdělaným, který neměli přehled o evropskou západní politiku kontinentální spojených států a další velmoci, který úmyslně poškozovali příslušnosti občana socialistický a federální zemi dogmatičtí a naivní primitivové a sadisty, který byl likvidovaný terorem a mučením generální prokuraturou Nejvyšším soudem a Ministerstvem spravedlnosti a další kariérističtí funkcionáři členy polobry a byra a Ústředního výboru KSC a organizace dělnických tříd ÚRO a ROH. Mládež od Klementa Gottwalda súduružského presidenta v organizaci svazu mládeže a pionýrů a ministerstva školství, nekulturovaný, nespolečenský neslušnou pedagogickou institucí drsných chování, ztracení lidských citů a charakterů, úchylných sexuálních úkonů zvaných chuligán, pastáků a polopřovan a dětských převýchovných domů, na právních pracovních táborech a útvarů výkonu trestu odnětí, zanedbání vlastních rodičů a učitelů a pedagogů před kritickým kultem společnosti teroristických mučení, vykořisťovatelský podklad filosofie, zneužívání veřejných funkcí a funkcionářů zvaný železnou oporou, zločinností pohraničních pásmů ministerstvo vnitra a ministerstvo obrany, který úmyslně poškozovali mezilidské vztahy, lidskou lásku, víry, vyznání církví a boha. Národní výbory nerespektovaly žádosti dekretových bytů a majetkový. Přivlastňovali si projekty a vynálezy, architekturu, strojírenství a kultura a filmové inscenace a televizní celovečerní filmy, činoherní a opery a operety, kvarteta, symfonie a koncerty, jazz, a jusik a kritický dikobrazy, publicistika, deníky, vtipný anekdoty zvaný texty a melodie. Jmenuji se Ervin Hajnar, studoval jsem v zahraničí v Indii,

východním Německu, Řecku, Egyptě, Americu, ve Francii, Itálii. Jsem filmový herec a umělec a spisovatel a politický kritik a pracoval jsem na Prezidiu akademie věd. Vylepšil jsem zemědělské, rolnické, agrotechnické, vědecké techniky na belgických vylepšení biologických prací technických odstranění práci robot nazvaných felčarů zemlianeek a nevolnictva vývoji dokonalosti techniky a vylepšení strojírenství v těžkém průmyslu a v kultuře a ve výtvarných pracích. Jsem povahově založený citově věřícím náboženstvím řecko-katolickým víře Pána Boha Všemohoucího jsem biřmován jménem Jan. Pocházím z intelektuální zámožné rodiny. Jsem šlechtic, který jsem žil a pracoval exelence ve Velké Británii v královských rodinách a u pana průmyslníka a továrníka pana Forda a u pana výrobce nejnovějších leteckých společností Boing a zúčastnil jsem se přírodovědecké plavby a lovců velryb harpunou a strávil jsem část života v Madridu ve Španělsku za období fašistického Španělska nejvyšších postavených rodin a šlechty. Žil jsem v Mexiku vědecké práce architektury a vykopávky geologických průzkumů. Argentina, Kanada, Sovětský Svaz, Polsko, Maďarsko, Bulharsko, Rumunsko, Dánsko, Švédsko, Tunisko, Alžír, Itálie, Benátky a Řím,

krásné historie vzpomínky na Itálii. Ve svobodné zemi Spojené státy americké v přímo v hlavním městě Washinktonu. Žádáme, aby se zúčastnili proti lidem, který zneužívají své veřejné funkce představitele státu a prezidentské kanceláře, ministerstevch a vlády, předsedy úřadů vlády a premiéra a poslance a publisty novinářů, rozhlasu Československa, Brna, Bratislavy a Prahy a televize, aby další politické strany zveřejňovaly kriticky neschopné politické činitele a odstraňovali funkce úřadů ONV, paní sociální pracovnice, pečovatelky a kurátorky na ochranu nemocných lidí, invalidů, přestárých a nezaměstnaných lidí, aby jim poskytl péči zdravotní, kulturní, turistickou a sociální zabezpečení bytové při organizaci Spojených národů OSN a Mezinárodního červeného kříže Armády spásy a naděje a všech církevních organisací včetně svatého Otce Papeže Jana Pavla II, kardinálů a biskupů. V zahraničním vysílání pro Československou republiku při konfrontaci svědectví komunistických koncentračních táborech, který schvalovaly československý občan poslední komunistického presidenta súdruha Dr. Husáka, aby prezident Václav Havel a Michal Kováč v Slovenské republice respektovali Ústavu České a Slovenské republiky a realizovali zlepšení životní úrovně kulturní v cestě svobodný demokracie nezávislých svobodných povoláních uměleckých a vědeckým pracovníkům na obhajobu zákona porušovaných zákoník práce zákoník sociálních finanční ekonomie a kulturní turistickou a společenskou přírodních věd a bonton vztahů mezi lidma, rodinou, láskou mezi ženou a mužem, erotikou a sexem, aby si zanechali pýchu a hrdosti a žádáme rehabilitaci finančních odškodných od vyšetřujících orgánů, StB, esembáků a okrsky VB zaměstnanci ministerstva vnitra, vojenské pakty krutosti proti lidskosti, aby si zanechali podocoňování lidské důstojnosti a méněcenosti a vyhledovacích metod ve vazbách, v korekcích a izolacích při nucení nátlaku profesních pracích a řemeslných a manuálních, který úmyslně poškozovali lidské zdraví a omezovali domovní svobodu, aby si podruhé profesoři právnických fakult uvědomovali zákony a paragrafy obránci mírového paktu humanismu a solidarity, že obchodování s lidma na práci a získávat spekulacním podvodem nezákonně majetky, úmyslně poškozování čs. majetek a socialisticky a komunisticky rozkrádačky trestního zákona, aby si uvědomili a respektovali svému lidu a národu a poslanecké a kritické představitele ministerstevch, který napáchali několik tisíce sadistických vražd mučením a terorem, loupežných přepadaček, vykrádali úmyslně byty a násilím poškozovali vlastní majetky násilím vnikali do bytu a přivlastňovali si násilím dekrety

přidělených bytů, organizací iniciátorů výhružněma slova, aby z vlastního bytu vypadly nebo majetku a neoprávněně se zdržovali v historických místech v Praze 1 kriminální zločinci, hulváti, rváči, narkomani, notoričtí primitivní alkoholi a ženského pohlaví trestního zákona obživou získávání nekalmým způsobem z financování sexem a další trestní činnosti, aby si uvědomili ministerstvo zdravotnictví zanedbání lékařské péče čs. republice v Praze 8 na Bulovce, v Praze 8 v Bohnicích na psychiatrii od roku 1967 můžu konfrontovat a svědčit proti zneužívání jejich ředitelských funkcí panu docentu a primářů a dalších personálních zaměstnanců kteří ignorovali a ponižovali příbuzní a kolegové, kteří jsou léčeni na pavilonech na psychiatrii, že to jsou rizikové, aby se personály chovali k pacientům slušně a neomezovali jim domovní svobodu z nenávisti vlastních rodin domovních popisných čísel pobytu a neokrádali na konzumu pacienty, který úmyslně smrtelnými injekcemi a drogama zabíjeli lidi a poškozovali úmyslně na zdraví lidí, aby si nepřivlastňovali invalidní a přestárle důchody, aby sociální pracovníčky nezadabávali své pracovní povinnosti a umožňovali pacientům navracet se domů do civilního života po několika roků léčení na psychiatrii platějí ze svých minimálních příjmů, který platějí nájemný v nepřítomnosti přidělených bytů a platí plné obsahy. Není správný a měli by to ptrojdnávat advokátní právnický a náhradu škody. Na celém území čs. socialistické a federální česky a slovensky, aby lidem nahradili odškodný v penězích, využívali jej při léčení prací a výhružněma slova, že je nepropustějí na procházky

a vycházky v pavilonech Plzeň, Dobřany-jih v psychiatrických léčebnách čs. 11 pavilonu TBC zvaných alkoholiků, narkomanů a homosexuálních občanů a nebezpečných loupežných přepadaček iniciátorných skupin s ostrým předmětem a dalšíma střelnými zbraněma, který se stávají častěji takových zločineckých případy a zákon neposkytnutí pomoci na území čs. republiky trestního paragrafu na odsouzení nepodmíněných trestů paragraf mezinárodního práva trestního nadřozování trestní činnosti křivou lichvou a svědectví nepodmíněným odnětím svobody křivou lichvou slovně navštívil na žádosti zadržení pachatelů, který ve vlastním bytě pod alkoholickým nebo nepřátelským postu- pem chtěli osobu zavraždit nebo uříznou nožem hlavu od těla je podkladem trestné činnosti útok předmětem, nožem nebo častěji sekáčem na kuchyňský chuťové řízky a podklad trestní činnosti je hmotně důkaz trestní činnosti zásuvky, el. vypínače, okna, rohožka u dveří, dopisní schránka, poškození karma plynová, expedičně vybuchla, poškození častěji příslušenství bytu který jsem obeznámil příkazu pana náčelníka v Praze 1 ve Vlašské ulici na Malé Straně příkazu pana podporučíka pana Vodičku na podání úředně majitele bytu a domu, aby osoby neoprávněně užívání bytu získání spekulací a podvodem vydávání neo- právněně za sňatkový trestní paragraf výrokem slovní, že si veme deset roků nepodmíněně trestu a zneužití omezování osobní svobody a těžkému újmu na zdraví několikrát opakovaná trestná činnost na uvedení popisné adresy a po schodech, který jsou svědky obývacích domů, který několi- krát přišli na zavolání ministerstva vnitra, který osobně se přesvědčili, že pravdivý je zápis a zaprotokolo na civilním občanským a trestním soudem v Praze 1 na Ovocném trhu paní předsedkyni Románková, který na odvolání projednali Městský soud v Praze 2 ve Spálený ulici a při revisní kon- trole urgovacích žadatele z úřadu ONV Dr. Štoch v Praze 1 Vodičkova 18, který každý uvědomělý vzdělaný a titulovaný člověk má přehled o ústavě české a slovenské republiky, že několikrát i dopisem obeznámil starostu na úřadu ONV a na bytových odděleních paní referentku pí. Drdlovou a doktoři pro civilní vnitřní záležitosti a majetkových a policii ve Školsky 36 na Praze 1 nezákonně hlášených na podvodem získaných bytů vydávání za svobodnou ženu a její druh se vydával za příbuzný jeho táty a čtyřpočetný děti je důkaz nepravdivých slov a děti jsou agrasivní a ne- bezpečný, jak jejich rodiče a rodina jsou sprostní, naivní a hulvátní primitivové, kteří stále slibují, že po třech letech od roku 1980 si zakupují podnájmý a byty a nemají zájem nadále nejsou trvale ani přechodně hlášeny v Praze a pozbývá platnost trestního zákona zákaz pobyt v Praze

obeznámil jsem pana doktora jejich jejich trestní činnosti, že se zdržují stále osoby, které hledá federální policie na území čs. republiky a nemají prá- vo užívat cizí byt a majetky a nemají právo zanedbávat kriminalisty a soudní justiční znalci a právníci a vyšetřující prokuratoři několikrát jsem žádal pana doktora Ernesta kapitán české policie na Praze 1 v Bartolomějské. Kriminalogické od- dělení korespondenčním dopisem a ně- kolikrát jsem navštívil ministerstvo vnitra a osobně jsem napsal dopis ministru vnitra panu Rumlovi a nav- štívil jsem ministerstvo zdravotnictví pana Bojara, bývalého ministra so- ciálních věcí pana Bojara a několi- krát jsem navštívil prezidentskou kancelář funkční prezidenta Havla, aby zařídil rehabilitaci justiční a všesky porušené občanský práva majetkový a trestní, který zneužívají od roku 1945 vůči mé osobě a jménu a využívali mě při určitých vědeckých projektech, který jsem pracoval samostatně na zlepšení životní úrovně a nepodporoval jsem žádnou politickou stranu především nacionalistickou a fašistickou a zjistil jsem nepřátelství komunis- tické strany a socialistické strany a lidové strany, že byli nepřátelé módních estetických a konfekčních odívání charakterních citových a uvědomělých intelektuálů a vyhledávali si za oběti vyko- řisťovatelských spekulacích při za- městnání nevyhovujícím pracovním prostředím a nehygienických pra- covních podmínkách a ubytovných národních podniků i přidělených dekretových bytů byly závadný pří- slušenství socialistického občana po obývaní příslušenosti nehygienicky a nespolečnosti a nekulturních spo- lupracovníků a nepřátelských spusta dogmatických a spusta dělnických

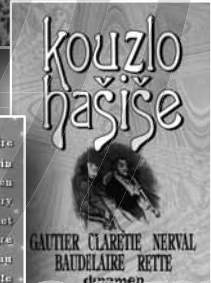
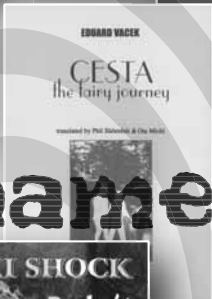
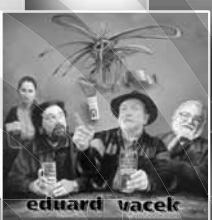

profesí zvaných chamtivnosti, neodbornosti přehledných politických mezi Východem a Západem zvaný laiků a fanoušků sportovních a celý život vydržovaných v jednom pohostinství a záhadných her i do dnešní doby žijou svým návykem tradicema zvaných ovečky boží a beránci a nevinně napadají bezúčelně neoprávněně osoby v městských dopravách, metre a ulicích a snaží se získávat ukradené věci na veřejných prostranstvích městech a ulicích, že jejich jednání je podklad trestné činnosti.

Každý předseda svého obvodu a starosta a primátor by měli radit lidem, kteří byli postiženi trestního zákona odcizení věci, újmu na zdraví a další a další, kteří páchali trestnou činností a rozšiřují infekční nemoce a měli by se zamyslet nad tváří expedice k expedici, měli by se zamyslet nad Ústavou, nad životní úrovní, že nejsme žádní poddaní ani otroci a že nebudeme se podřizovat oběany české republiky a slovenské republiky, které nadále nás poškozují představitelé stran politických a vládních činitelů.

Pracoval jsem ve Spojených státech v Americe v krásném moderním městě s vysokýma mrakodrapama a krásnou architektonickou sochou Svobody, která je známa po celém světě Spojených národů Charity OSN a v Praze na Mezinárodním červeném kříži a dalších pokrokových humánních a pokrokových pracích na Prezídiu akademie věd a na rektorsko-profesorské Karlově university společenských přírodních věd bontónu slušnosti na přednáškách chemicky neutrální zbraně kosmu a vesmíru nebeských těles, v zoologii a vývoji lidstva o přenášky lidských bytostí atomových těla a zvaných zubních dentistů zvaných hygienických kožních estetických kosmetických moderních úprav módy na asencencie semináře zvaných bezbolestných porodů, na fotografických rysých a zachycení postav výtvarnou práci tělovýchova a sportu a zvaných bezbolestných porodů přemanželských dokonalostí partnerů zvaných charakterních povah a manýr a problémů a erotických sexů progresivity plodných hormologií a biologií otěhotnění ženy. Dětské analýsie a diabetika kojenců a pracoval jsem na ministerstvu zdravotnictví, na ministerstvu dopravy, zastavil jsem funkci ministra dopravy a ministra zemědělství a pracoval jsem na zahraniční věci a obchodu a zastavoval jsem ředitele v úmyslu. Vystavoval jsem zvané slovníky a slovníky naučné a výučné pro pedagogické školy, pomůcky pro střední školy v oborech středních a vysokých architekturních stavebních a výtvarných porcelánů a estetiky. Filmových dramaturgie a filmových herectvích zahraničních filmů humorných anegdot spisovatelských humoristických jednotlivců a vlastní zachycení zvěře a přírody fotografováním

výtvarným pracím na sociálních sociologií ekonomii a kulturní životní úrovni podkladě diplomatických představitelů a organizací mezi Východem Západem mezi naším kontinentálním rozdělením republik a zem království zvaných historických dějin pravdivých a za osvobození proti týrání ponižování lidské důstojnosti machynací proti zločinnosti krutosti vojenských paktů zneužívání veřejných orgánů a zneužívání veřejných činitelů proti zločinnosti, vraždám, terorům, mučením, diktátorským režimům a řádu přivlastnění vynálezů a autorských prací filosofických aby nekradli slova lidem a neprosazovali za svoje myšlenky, aby se necharakterně nepřetvařovali a naučili se hovořit a mluvit pravdu bez vykořisťovatelských člověk člověka nevykořisťuje proti vyhladovění aby podporovali kultury, rozhlasu a televize, kazety, magnetofony, videa, vlakovou turistiku, autobusovou, osobní aerolinii a historické památky navštěvovali, zámky a hrady a hledali si krásu pro chvíle odpočinku jednotlivě, s rodinou, v kolektivu a rozeznávali přátelství a nepřátelství rozeznávali lásku, milování a něžnost a milování a nerozšiřovali se národy národnosti, rasistické zločinnosti a mstili si člověk člověka a chránili si své zdraví rozumový a svůj intelektuální charakter bližnímu, aby si vážili mezi sebou rodiče, pozůstatky věkově odlišných, aby jim zabezpečovali lékařské podmínky a obývaní i domů důchodců bez slovních terorů, ale i fyzických, aby žili Boží láskou a Spasitele Ježíše Krista a svatou všemohoucí matku boží, aby si vážili svůj vlastní život, aby zůstala lidská čest, tvořivě vytvořily svoje bytové podmínky a tvořili svoje podmínky

www.czecharts.com

výjde

A. Allais – Kapitán Kap

T. Campanella – Sluneční stát

VÍT KREMLIČKA – Země Noc

VIKI SHOCK – Tiché odpoledne na zaprášené půdě

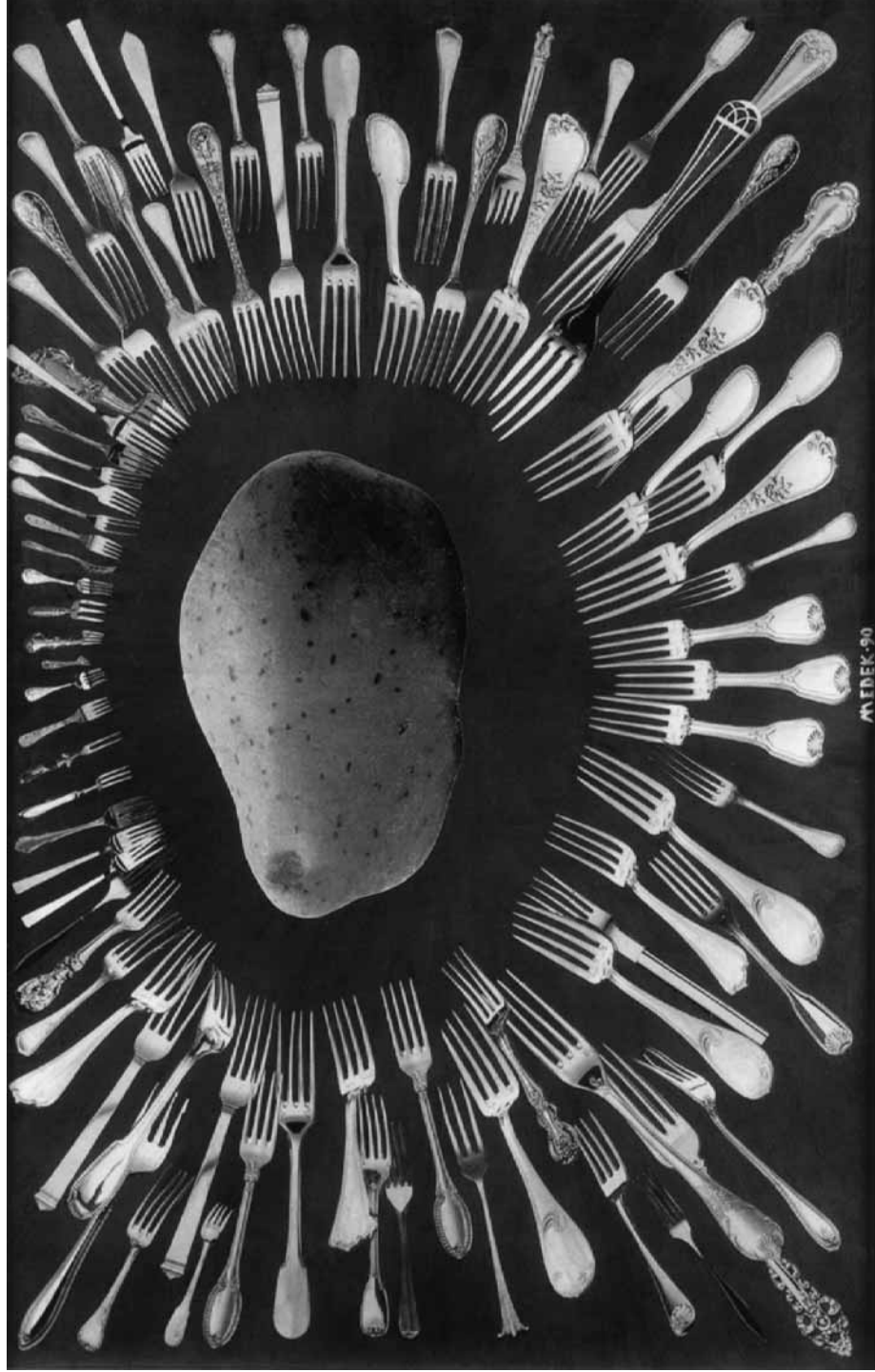
PATAFYZICKÉ POTPOURRI

viz str. 9

CIBULKOVY SEZNAMY StB:

Svatý Václav očištěn

MEDEK-90